

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 12

2015. GADA 25. JŪNIJĀ

Saturs

Likumi

149.* 98L/12**	Noguldījumu garantiju likums	3
150. 99L/12	Grozījumi Latvijas Nacionālās operas likumā	16
151. 100L/12	Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā	17
152. 101L/12	Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā	19
153. 102L/12	Grozījums Ieslodzījuma vietu pārvaldes likumā	21
154. 103L/12	Grozījumi Šengenas informācijas sistēmas darbības likumā	22
155. 104L/12	Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas likums	23
156. 105L/12	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	30
157. 106L/12	Grozījumi Valsts probācijas dienesta likumā	31
158. 107L/12	Par Latvijas Republikas pievienošanos 2012. gada 24. maija Līgumam par sadarbību liecinieku aizsardzības jomā	32
159. 108L/12	Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā	38
160. 109L/12	Statistikas likums	39
161. 110L/12	Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā	52
162. 111L/12	Grozījumi Civilprocesa likumā	60

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

149. 98L/12 Noguldījumu garantiju likums**I nodaļa
Vispārīgie noteikumi****1. pants. Likumā lietotie termini**

(1) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **noguldījums** — kredīta atlikums, kurš radies no naudas līdzekļu ieskaitīšanas noguldītāja kontā vai no kredītiestādes ikdienas darījumiem un kuru noguldījumu piesaistītājam ir pienākums atmaksāt saskaņā ar likuma vai līguma noteikumiem, tai skaitā termiņa noguldījums un krājkonta noguldījums. Par noguldījumu nav uzskatāms tāds kredīta atlikums, kura:

- a) esamību var pierādīt vienīgi ar Finanšu instrumentu tirgus likuma 3. panta otrajā daļā minētajiem finanšu instrumentiem, izņemot finanšu instrumentu, kas ir krājprodukts, kuru pierāda ar konkrētai personai izsniegtu apliecinājumu,
- b) pamatsumma nav atmaksājama nominālvērtībā,
- c) pamatsumma ir atmaksājama nominālvērtībā tikai saskaņā ar konkrētu garantiju vai vienošanos, ko nodrošina kredītiestāde vai trešā persona;

2) **atbilstīgais noguldījums** — noguldījums, izņemot tādus noguldījumus, par kuriem saskaņā ar šā likuma noteikumiem neizmaksā garantēto atlīdzību;

3) **segtais noguldījums** — atbilstīgā noguldījuma daļa, ko noguldījumu nepieejamības gadījumā izmaksā kā garantēto atlīdzību šajā likumā noteiktajā kārtībā un apmērā, ietverot tajā arī par veikto noguldījumu uzkrātos procentus;

4) **kopīgais noguldījums** — noguldījums, kuru kopīgi izdarījušas divas vai vairākas personas vai tiesības uz kura izmantošanu divām vai vairākām personām ir nostiprinātas ar noguldījumu piesaistītāju rakstveidā noslēgtā līgumā;

5) **noguldījumu piesaistītājs** — Latvijā reģistrēta kredītiestāde, krājaizdevu sabiedrība, ārvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle Latvijā, Eiropas Savienības dalībvalstī (turpmāk — dalībvalsts) reģistrētas kredītiestādes filiāle Latvijā, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā piedalās noguldījumu garantiju fondā;

6) **noguldījumu nepieejamība** — noguldījumu piesaistītāja nespēja izmaksāt noguldījumus, ja ir iestājies vismaz viens šajā punktā minētais apstāklis vai vairāki šādi apstākļi neatkarīgi no to iestāšanās secības:

- a) tiesa pasludinājusi noguldījumu piesaistītāju par maksātnespējīgu,
- b) Finanšu un kapitāla tirgus komisija (turpmāk — Komisija) ir anulējusi atļauju (licenci) kredītiestādes vai krājaizdevu sabiedrības darbībai,
- c) Komisija ir konstatējusi, ka noguldījumu piesaistītājs nespēj izmaksāt noguldītājam noguldījumu, un pieņēmusi lēmumu par noguldījumu nepieejamības iestāšanos;

7) **noguldītājs** — persona vai — kopīgā noguldījuma gadījumā — katra no personām, kurām ir noguldījums noguldījumu piesaistītājā;

8) **noguldījumu garantiju fonds** — mantas kopums, kuru veido noguldījumu piesaistītāju veiktie maksājumi un kura pārvaldīšanu nodrošina Komisija;

9) **mērķapjoms** — noguldījumu garantiju fondā pieejamo līdzekļu summa, kas uzkrājama šajā likumā noteiktajā kārtībā;

10) **pieejami finanšu līdzekļi** — nauda, noguldījumi un zema riska aktīvi, kurus iespējams realizēt septiņās darbdienu laikā;

11) **maksājumu saistības** — noguldījumu piesaistītāja maksājumu saistības pret noguldījumu garantiju fondu, kas pilnībā nodrošinātas ar zema riska aktīviem, ja uz nodrošinājumu neattiecas nekāds trešo personu apgrūtinājums.

(2) Citi likumā lietotie termini atbilst termiņiem, kas lietoti Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija regulā (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza regulu (ES) Nr. 648/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ).

2. pants. Likuma mērķis un tā darbības subjekti

(1) Šā likuma mērķis ir veicināt drošas un stabilas noguldījumu garantiju sistēmas darbību, kas paaugstinātu noguldītāju uzticību finanšu sektoram kopumā.

(2) Šis likums nosaka garantiju vispārīgos principus attiecībā uz noguldījumiem noguldījumu piesaistītājos, noguldījumu garantiju fonda veidošanas, pārvaldīšanas un izlietošanas kārtību, kā arī noguldījumu garantiju fondu savstarpējo sadarbību.

(3) Šā likuma noteikumi ir attiecināmi uz:

- 1) Latvijā reģistrētām kredītiestādēm un to filiālēm, krājaizdevu sabiedrībām, kā arī ārvalstīs reģistrētu kredītiestāžu filiālēm Latvijā;
- 2) dalībvalstīs reģistrētu kredītiestāžu filiālēm Latvijā, ja tās piedalās noguldījumu garantiju fondā.

(4) Šā panta trešajā daļā minētie noguldījumu piesaistītāji nav tiesīgi pieņemt noguldījumus, ja tie nepiedalās noguldījumu garantiju fondā vai citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondā.

(5) Ja šā likuma noteikumi attiecināmi uz dalībvalstīs reģistrētu kredītiestāžu filiālēm Latvijā, noguldījumu nepieejamība iestājas ar brīdi, kad tā iestājusies atbilstoši attiecīgās dalībvalsts normatīvajiem aktiem.

(6) Šā likuma noteikumi nav attiecināmi uz dalībvalstīs reģistrētu kredītiestāžu filiālēm Latvijā, ja šo valstu normatīvie akti paredz noguldījumu garantēšanu kredītiestāžu filiālēs citās valstīs, ieskaitot Latviju, un aptver visus šajā likumā paredzētos noguldījumus, turklāt garantētā atlīdzība nav mazāka par šajā likumā noteikto garantēto atlīdzību.

(7) Šā likuma noteikumi nav attiecināmi uz noguldījumu piesaistītāju, kuram līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai ir iestājusies noguldījumu nepieejamība.

(8) Lēmumu par noguldījumu nepieejamības iestāšanos Komisija pieņem piecu darbdienu laikā no dienas, kad tā konstatējusi noguldījumu piesaistītāja nespēju izmaksāt noguldījumus.

3. pants. Garantētā atlīdzība

(1) Neatkarīgi no noguldījuma izdarīšanas dienas garantētā atlīdzība vienam noguldītājam par noguldījumu piesaistītājā izdarīto noguldījumu ir atbilstīgā noguldījuma apmērā, bet ne vairāk kā 100 000 *euro*.

(2) Noguldītāja tiesības uz garantēto atlīdzību un tās viņa saistības pret noguldījumu piesaistītāju, kuru izpildes termiņš iestāties līdz dienai vai dienā, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība, tiek savstarpēji dzēstas ar ieskaitu, un to ņem vērā, aprēķinot garantēto atlīdzību.

(3) Garantēto atlīdzību izmaksā *euro*.

(4) Noguldītājs zaudē prasījuma tiesības pret noguldījumu garantiju fondu par garantētās atlīdzības izmaksu dienā, kad pabeigts noguldījumu piesaistītāja likvidācijas process, bet ne vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, kad izbeigušies apstākļi, kas ir pamats šā likuma 27. panta pirmajā daļā noteiktajam garantētās atlīdzības izmaksas atteikumam.

4. pants. Papildu garantētā atlīdzība

(1) Papildus šā likuma 3. panta pirmajā daļā noteiktajam garantētā atlīdzība vienam noguldītājam tiek nodrošināta ne vairāk kā 200 000 *euro* apmērā triju mēnešu laikā no sākotnējā noguldījuma izdarišanas dienas par fizisko personu noguldījumiem:

- 1) kurus veido naudas summas no darījumiem ar personai piederošu dzīvošanai paredzētu nekustamo īpašumu;
- 2) kurus veido personai izmaksāti sociālie pabalsti, kompensācijas un normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos citiem sociāliem mērķiem paredzēti noguldījumi;
- 3) kuri izmaksāti kā kompensācija par krimināla rakstura kaitējumu vai personas nepatiesu notiesāšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(2) Noguldītājs iesniedz noguldījumu piesaistītājam nepieciešamo informāciju, kas apliecina noguldījuma atbilstību šā panta pirmās daļas nosacījumiem.

5. pants. Garantētā atlīdzība par kopīgo noguldījumu vai vairākiem noguldījumiem

(1) Garantētā atlīdzība par kopīgo noguldījumu tiek izmaksāta katrai kopīgo noguldījumu izdarījušajai personai atbilstoši tās noguldījuma daļai, kas noteikta ar noguldījumu piesaistītāju noslēgtajā līgumā. Ja katras personas daļa kopīgajā noguldījumā nav noteikta, kopīgais noguldījums sadalāms vienlīdzīgās daļās.

(2) Ja noguldītājs pārvalda citai personai pienākošos līdzekļus noguldījumu piesaistītājā, garantēto atlīdzību ir tiesības saņemt šai personai, kura var pierādīt savas prasījuma tiesības uz noguldītāja pārvaldītajiem līdzekļiem ar nosacījumu, ka noguldījumu piesaistītājs šo personu ir identificējis pirms noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienas.

(3) Vairāki noguldījumi vai vairākas kopīgā noguldījuma daļas neatkarīgi no noguldījuma valūtas tiek summētas kā atbilstīgais noguldījums, lai aprēķinātu vienu segto noguldījumu.

II nodaļa

Noguldījumu garantiju fonds

6. pants. Komisijas kompetence

(1) Komisija nodrošina noguldījumu piesaistītāju uzraudzību atbilstoši šā likuma normām, līdzekļu uzkrāšanu noguldījumu garantiju fondā, noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšanu un garantētās atlīdzības izmaksu, kā arī īsteno kreditoru prasījuma tiesības pret noguldījumu piesaistītāju izmaksātās garantētās atlīdzības apmērā.

(2) Komisija ne retāk kā reizi trijos gados veic noguldījumu garantiju fonda stresa testu.

(3) Informācija, kas iegūta stresa testu veikšanai, izmantojama vienīgi šo testu analīzei.

(4) Komisija reizi gadā līdz 1. jūlijam sagatavo pārskatu par noguldījumu garantiju fonda darbību un publicē to savā mājaslapā internetā.

7. pants. Pienākums iesniegt informāciju Konsultatīvajai finanšu un kapitāla tirgus padomei

Komisija informāciju par noguldījumu garantiju fonda līdzekļu uzkrāšanu un garantētās atlīdzības izmaksu iesniedz Konsultatīvajai finanšu un kapitāla tirgus padomei.

8. pants. Maksājumi noguldījumu garantiju fondā

(1) Noguldījumu garantiju fondu veido noguldījumu piesaistītāju maksājumi šajā likumā noteiktajā apmērā un kārtībā.

(2) Kredītiestāde mēneša laikā pēc tam, kad saņēmusi atļauju (licenci) kredītiestādes darbībai, veic noguldījumu garantiju fondā vienreizēju sākotnējo maksājumu 1,5 procentu apmērā no sākotnējā kapitāla, ārvalsts kredītiestādes filiāle mēneša laikā pēc tam, kad saņēmusi atļauju (licenci) kredītiestādes darbībai, veic noguldījumu garantiju fondā vienreizēju sākotnējo maksājumu 150 000 *euro* apmērā, bet krājaizdevu sabiedrība mēneša laikā pēc tam, kad saņēmusi atļauju (licenci) krājaizdevu sabiedrības darbībai, veic noguldījumu garantiju fondā vienreizēju sākotnējo maksājumu 150 *euro* apmērā.

(3) Noguldījumu piesaistītājs reizi ceturksnī veic noguldījumu garantiju fondā maksājumu 0,05 procentu apmērā no segto noguldījumu vidējā atlikuma noguldījumu piesaistītājā iepriekšējā ceturksnī. Komisija nosaka konkrēta noguldījumu piesaistītāja maksājumam piemērojamo korekcijas koeficientu. Nosakot maksājumam piemērojamo korekcijas koeficientu, Komisija ņem vērā noguldījumu piesaistītāja kapitāla pietiekamības, likviditātes, lielo riska darījumu rādītājus, noguldījumu piesaistītāja kredītportfeļa kvalitāti iepriekšējā kalendāra gadā, kā arī noguldījumu piesaistītāja komercdarbības plānu un stratēģiju.

(4) Dalībvalsts kredītiestādes filiāle, kura piedalās noguldījumu garantiju fondā, reizi ceturksnī veic noguldījumu garantiju fondā maksājumu 0,05 procentu apmērā no filiāles piesaistīto segto noguldījumu vidējā atlikuma iepriekšējā ceturksnī.

(5) Piemērojot korekcijas koeficientu, noguldījumu garantiju fondā veicamo maksājumu nedrīkst samazināt vairāk par 25 procentiem un nedrīkst palielināt vairāk par 100 procentiem.

(6) Noguldījumu piesaistītājs maksājumus veic *euro*.

(7) Noguldījumu piesaistītājs veic maksājumus noguldījumu garantiju fondā līdz brīdim, kad iemaksātā summa sasniedz apmēru, kas nodrošina šajā likumā garantētās atlīdzības izmaksu tiem šā noguldījumu piesaistītāja noguldītājiem, kuriem saskaņā ar šo likumu ir tiesības uz šādu atlīdzību.

(8) Noguldījumu piesaistītājs, aprēķinot noguldījumu garantiju fondā veicamos maksājumus, ņem vērā šā likuma 3. panta pirmajā daļā minēto segto noguldījumu apmēru, kas nepārsniedz 100 000 *euro*.

9. pants. Noguldījumu garantiju fonda mērķapjoms un maksājumu saistības

(1) Komisija nodrošina, ka noguldījumu garantiju fonda mērķapjoms nav mazāks par 0,8 procentiem no noguldījumu garantiju fonda dalībnieku segto noguldījumu apmēra.

(2) Pēc tam, kad noguldījumu garantiju fonds ir sasniedzis mērķapjomu un ir veiktas izmaksas no noguldījumu garantiju fonda, kā rezultātā noguldījumu garantiju fondā pieejamie finanšu līdzekļi ir kļuvuši mazāk kā 0,53 procenti no noguldījumu garantiju fonda dalībnieku segto noguldījumu kopsummas, Komisija regulāro noguldījumu garantiju fondā veicamo maksājumu nosaka tādā apmērā, lai šā panta pirmajā daļā minēto mērķapjomu sasniegtu ne ilgāk kā sešos gados.

(3) Komisija, nosakot regulāros noguldījumu garantiju fondā veicamos maksājumus šajā pantā noteiktā mērķapjoma sasniegšanai, ņem vērā tautsaimniecības cikla fāzi, kā arī ietekmi, ko noguldījumu piesaistītājam var radīt procikliskie maksājumi noguldījumu garantiju fondā.

(4) Noguldījumu garantiju fondā esošie finanšu līdzekļi var ietvert noguldījumu piesaistītāju maksājumu saistības ne vairāk kā 30 procentu apmērā no noguldījumu garantiju fondā pieejamo līdzekļu kopsummas.

(5) Komisija izdod normatīvos noteikumus par kārtību, kādā noguldījumu piesaistītāju maksājumu saistības iekļaujamas noguldījumu garantiju fondā.

10. pants. Papildu maksājumi noguldījumu garantiju fondā

(1) Ja noguldījumu garantiju fondā nepietiek finanšu līdzekļu, lai izmaksātu garantēto atlīdzību noguldītājiem, Komisija pieprasa, lai noguldījumu piesaistītājs tās noteiktajā termiņā veic noguldījumu garantiju fondā papildu maksājumus, kas nepārsniedz 0,5 procentus no noguldījumu piesaistītāja segtajiem noguldījumiem iepriekšējā kalendāra gada beigās. Ja Komisija konstatē ārkārtas apstākļus, tā ir tiesīga palielināt papildu maksājumu apmēru.

(2) Ja Komisija konstatē, ka noguldījumu piesaistītāju papildu maksājumu veikšana noguldījumu garantiju fondā apdraud vai var apdraudēt stabilu finanšu sektora darbību, apdraud vai var apdraudēt noguldījumu piesaistītāja maksātspēju vai likviditāti, Komisija lemj par papildu maksājumu pilnīgu vai daļēju atlikšanu līdz brīdim, kad šādu papildu maksājumu veikšana vairs neapdraud noguldījumu piesaistītāja maksātspēju vai likviditāti.

11. pants. Korekcijas koeficienta noteikšana

Komisija nosaka kārtību, kādā aprēķināmi noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā, kā arī katru gadu līdz 1. martam informē noguldījumu piesaistītāju par tā maksājumam piemēroto korekcijas koeficientu. Ja noguldījumu piesaistītājs pārsūdz Komisijas lēmumu par tā maksājumam piemēroto korekcijas koeficientu, līdz galīgā lēmuma pieņemšanai tiesā noguldījumu piesaistītājs veic maksājumu 0,05 procentu apmērā no segto noguldījumu vidējā atlikuma noguldījumu piesaistītājā iepriekšējā ceturksnī.

12. pants. Zvērināta revidenta pārbaude

(1) Kredītiestāde vai tās filiāle nodrošina, ka zvērināts revidents reizi gadā, veicot gada pārskata revīziju, vienlaikus pārbauda, vai noguldījumu piesaistītāja pārskats par segtajiem noguldījumiem un maksājumiem noguldījumu garantiju fondā sagatavots atbilstoši normatīvajiem aktiem. Zvērināts revidents pārbaudi veic saskaņā ar likumu "Par zvērinātiem revidentiem" un iesniedz Komisijai rakstveida ziņojumu par šajā pantā minēto pārbaudi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētās prasības ir attiecināmas arī uz krājaizdevu sabiedrību, ja tās aktīvi pārskata gada beigās pārsniedz 400 000 *euro*.

13. pants. Segto noguldījumu vidējā atlikuma aprēķināšana

Segto noguldījumu vidējo atlikumu iepriekšējā ceturksnī aprēķina kā attiecīgā ceturkšņa triju mēnešu pārskatos par segtajiem noguldījumiem uzrādīto segto noguldījumu atlikumu vidējo aritmētisko lielumu.

14. pants. Termiņš maksājumiem noguldījumu garantiju fondā un maksājumu tiesiskais statuss

(1) Noguldījumu piesaistītājs līdz katra ceturkšņa pirmā mēneša 20. datumam veic maksājumus noguldījumu garantiju fondā šā likuma 8. pantā noteiktajā apmērā, ieskaitot līdzekļus kontā Latvijas Bankā.

(2) Noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā nav uzskatāmi par Komisijas saistībām pret noguldījumu piesaistītāju un nav atmaksājami.

(3) Noguldījumu piesaistītāja maksājumi noguldījumu garantiju fondā ir iekļaujami noguldījumu piesaistītāja izdevumos.

15. pants. Soda nauda

(1) Noguldījumu piesaistītājam ir pienākums aprēķināt un samaksāt soda naudu par summām, ko veido maksājumi, kas noteiktajā termiņā nav veikti noguldījumu garantiju fondā. Šī soda nauda iemaksājama kontā Latvijas Bankā.

(2) Soda nauda par summām, kas noteiktajā termiņā nav iemaksātas noguldījumu garantiju fondā, ir 0,05 procenti no termiņā nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu. Soda nauda aprēķināma par laiku, par kuru noguldījumu piesaistītājs nav veicis aprēķināto katra ceturkšņa maksājumu.

(3) Ja dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle Latvijā vai ārvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle Latvijā nokavējusi noteikto maksājuma termiņu vairāk par 30 dienām, Komisija nekavējoties par to informē attiecīgā noguldījumu piesaistītāja uzraudzības institūciju.

16. pants. Noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšana

(1) Noguldījumu garantiju fonda līdzekļus izlieto garantētās atlīdzības izmaksām, no valsts budžeta šajā likumā noteikto garantēto atlīdzību izmaksai aizdoto līdzekļu atmaksai, maksājumiem noregulējuma instrumentu piemērošanas finansēšanai atbilstoši kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanu un noregulēšanu reglamentējošām tiesību normām, kā arī samaksai pārvaldītājam, ja saskaņā ar šā panta trešo daļu noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšana nodota citam pārvaldītājam.

(2) Noguldījumu garantiju fondu pārvalda saskaņā ar Komisijas normatīvajiem noteikumiem. Noguldījumu garantiju fonda līdzekļus iegulda tā, lai risks būtu neliels, bet ieguldījumi — pietiekami diversificēti. Noguldījumu garantiju fonda līdzekļus glabā kontā Latvijas Bankā.

(3) Saskaņā ar Komisijas lēmumu noguldījumu garantiju fonda pārvaldīšanu, noslēdzot attiecīgu līgumu, var nodot citam pārvaldītājam.

(4) Ienākumus (augļus), kas iegūti, pārvaldot noguldījumu garantiju fondu, ieskaita šajā fondā.

(5) Citus Komisijas līdzekļus, kas nav noguldījumu garantiju fonda līdzekļi, aizliegts izmantot šā panta pirmajā daļā minētajam mērķim.

17. pants. Pienākums iesniegt informāciju par atbilstīgajiem noguldījumiem

(1) Noguldījumu piesaistītājs savos grāmatvedības reģistros pastāvīgi nodrošina informāciju par atbilstīgajiem noguldījumiem, to noguldītājiem un segto noguldījumu apmēru. Informāciju atjauno vismaz reizi dienā tā, lai grāmatvedības reģistri atspoguļotu aktuālo garantētās atlīdzības apmēru.

(2) Komisija izdod normatīvos noteikumus, kuros nosaka apjomu, kādā tai sniedzama informācija par garantēto atlīdzību, prasības attiecībā uz šīs informācijas apkopošanu un tās iesniegšanas kārtību.

18. pants. Pienākums iesniegt informāciju Eiropas Banku iestādei

(1) Komisija informē Eiropas Banku iestādi par tā noguldījumu garantiju fonda izcelsmes dalībvalsti, kura dalībniece ir attiecīgā kredītiestāde.

(2) Komisija katru gadu līdz 31. martam informē Eiropas Banku iestādi par segto noguldījumu kopējo apmēru un par noguldījumu garantiju fondā pieejamo finanšu līdzekļu apmēru iepriekšējā gada 31. decembrī.

III nodaļa

Garantētās atlīdzības izmaksas

19. pants. Garantētās atlīdzības izmaksas vispārīgie noteikumi

(1) Garantēto atlīdzību izmaksā noguldītājam, kuram atbilstoši šā likuma noteikumiem ir tiesības uz garantētās atlīdzības saņemšanu. Garantētās atlīdzības izmaksas nosakāmas atbilstoši

informācijai, kāda ir noguldījumu piesaistītāja grāmatvedības reģistros noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienā. Noguldītājam nav nepieciešams iesniegt noguldījumu piesaistītājam iesniegumu vai citus dokumentus, kas pamato noguldītāja tiesības uz garantēto atlīdzību.

(2) Noguldījumu piesaistītājs sagatavo to noguldītāju sarakstu, kuriem izmaksājama garantētā atlīdzība. Sarakstā iekļauj noguldītājus, kuriem atbilstoši šā likuma noteikumiem ir tiesības uz garantēto atlīdzību, un ietver informāciju, kāda tā ir dienā, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība. Noguldījumu piesaistītājs sarakstu iesniedz Komisijai ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc noguldījumu nepieejamības iestāšanās.

(3) Komisija vai tās pilnvarota persona garantēto atlīdzību noguldītājiem izmaksā saskaņā ar šā panta otrajā daļā minēto sarakstu.

(4) Ja zvērināts tiesu izpildītājs vai nodokļu (nodevu) administrācija pret noguldītāja naudas līdzekļiem ir vērsusi piedziņu, piedzenamās summas izmaksā attiecīgi zvērinātam tiesu izpildītājam vai nodokļu (nodevu) administrācijai.

20. pants. Garantētās atlīdzības pārmaxa

(1) Ja Komisija, noguldījumu piesaistītājs, tā pilnvarnieks, administrators vai likvidators konstatē, ka garantētā atlīdzība izmaksāta personai, kurai saskaņā ar šā likuma noteikumiem nebija tiesību uz garantēto atlīdzību, vai arī tā izmaksāta lielākā apmērā, personai ir pienākums atmaksāt nepamatoti izmaksāto garantēto atlīdzību atbilstoši Komisijas, noguldījumu piesaistītāja, tā pilnvarnieka, administratora vai likvidatora pieprasījumam.

(2) Ja persona šā panta pirmajā daļā minēto atlīdzību neatmaksā brīvprātīgi, Komisijai, noguldījumu piesaistītājam, tā pilnvarniekam, administratoram vai likvidatoram ir pienākums celt prasību par minēto līdzekļu atmaksu noguldījumu garantiju fondam.

21. pants. Līgums par līdzekļu aizdevumu noguldījumu garantiju fondam

(1) Ja noguldījumu garantiju fondā nepietiek līdzekļu garantētās atlīdzības izmaksām saskaņā ar šo likumu, Komisija var noslēgt aizdevuma līgumu par trūkstošās summas aizņemšanos no noguldījumu piesaistītāja vai citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fonda.

(2) Noguldījumu piesaistītājs var piedāvāt Komisijai aizņemties no tā garantētās atlīdzības izmaksām nepieciešamo trūkstošo summu tikai tādā gadījumā, ja aizdevuma līguma noslēgšana ar Komisiju neietekmēs attiecīgā noguldījumu piesaistītāja spēju ievērot normatīvajos aktos noteiktās tā darbību regulējošās prasības.

(3) Izraugoties noguldījumu piesaistītāju vai citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondu, ar kuru tiks noslēgts aizdevuma līgums par garantētās atlīdzības izmaksām nepieciešamo trūkstošo summu, nav piemērojami Publisko iepirkumu likuma noteikumi. Komisija izraugās to noguldījumu piesaistītāju vai citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondu, kurš Komisijai piedāvā zemāko aizdevuma procentu likmi. Ja izteiktie piedāvājumi ir vienādi, Komisija izvēlas to piedāvājumu, kurš iesniegts pirmais.

(4) Ja triju darbdienu laikā no noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienas Komisija nesaņem no noguldījumu piesaistītāja vai citu dalībvalstu noguldījumu garantiju fondiem piedāvājumus aizdot garantētās atlīdzības izmaksām nepieciešamo trūkstošo summu vai konstatē, ka izteiktie piedāvājumi neatbilst šā panta otrās daļas nosacījumiem vai nenodrošina labvēlīgāko un ekonomiskāko risinājumu noguldītāju vai noguldījumu garantiju fonda interesēm, vai nenoslēdz aizdevuma līgumu citu pamatotu apstākļu dēļ ne ar vienu no noguldījumu piesaistītājiem vai citu dalībvalstu noguldījumu garantiju fondiem, Komisija nekavējoties informē Finanšu ministriju par noguldījumu garantiju fondā esošo līdzekļu nepietiekamību. Valsts budžeta līdzekļi šajā likumā noteiktās garantētās atlīdzības izmaksai tiek piešķirti apropriācijas kārtībā vai aizdevuma veidā, ievērojot Likumā par budžetu un finanšu vadību noteikto kārtību. Finanšu ministrija nodrošina šajā likumā noteiktās garantētās atlīdzības izmaksai piešķirto valsts budžeta līdzekļu pieejamību

noguldījumu garantiju fondam tā, lai garantētās atlīdzības izmaksas tiktu veiktas šajā likumā noteiktajā termiņā.

(5) Naudas līdzekļus, kurus garantētās atlīdzības izmaksām ir aizdevis noguldījumu piesaistītājs vai citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fonds, kā arī valsts budžeta aizdevumu Komisija atmaksā no noguldījumu garantiju fonda.

22. pants. Komisijas prasījuma tiesības pret noguldījumu piesaistītāju

(1) Pēc tam, kad noguldītājiem izmaksāta garantētā atlīdzība, Komisija izmaksātās garantētās atlīdzības apmērā iegūst prasījuma tiesības pret noguldījumu piesaistītāju. Noguldījumu piesaistītājs sedz prasījumu saskaņā ar Komisijas iesniegto aprēķinu. Regresa kārtībā iegūtie līdzekļi ieskaitāmi noguldījumu garantiju fondā.

(2) Noguldījumu piesaistītāja maksātnespējas gadījumā Komisijas iesniegtais aprēķins kā kreditora prasība par noguldījumu garantiju fonda līdzekļu atmaksu izmaksātās garantētās atlīdzības apmērā apmierināms prioritārā kārtībā pirms citu noguldījumu piesaistītāja kreditoru prasībām.

23. pants. Noguldījumi, par kuriem netiek izmaksāta garantētā atlīdzība

Garantētā atlīdzība netiek izmaksāta par:

- 1) kredītiestāžu un krājaizdevu sabiedrību noguldījumiem;
- 2) finanšu iestāžu noguldījumiem;
- 3) tādu pašvaldību, kuru gada budžets pārsniedz 500 000 *euro*, un tiešās pārvaldes iestāžu noguldījumiem;
- 4) noguldījumiem, kas saistīti ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai atzīstami par noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, ja stājies spēkā notiesājošs tiesas spriedums;
- 5) noguldījumiem, kuru noguldītājs kā klients nav identificēts atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma noteikumiem;
- 6) noguldījumiem, kas saskaņā ar likumu veido noguldījumu piesaistītāja pašu kapitālu;
- 7) apdrošināšanas sabiedrību noguldījumiem;
- 8) ieguldījumu brokeru sabiedrību noguldījumiem;
- 9) ieguldījumu pārvaldes sabiedrību noguldījumiem;
- 10) privāto pensiju fondu noguldījumiem;
- 11) alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku noguldījumiem;
- 12) kredītiestādes emitētiem parāda vērtspapīriem, kā arī saistībām, kas rodas no tās vekseliem, tai skaitā pārvedu vekseliem;
- 13) noguldījumiem, ar kuriem pēdējo divu gadu laikā no noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienas nav veikti nekādi darījumi un kuru vērtība ir mazāka par 10 *euro*.

24. pants. Garantētā atlīdzība par noguldījumiem ārvalstu valūtā

Noguldījumi ārvalstu valūtā garantētās atlīdzības izmaksai tiek pārrēķināti *euro* saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalsts valūtas kursu noguldījumu nepieejamības iestāšanās dienā.

25. pants. Garantētās atlīdzības izmaksas veids un kārtība

(1) Garantētās atlīdzības izmaksu šā likuma 26. pantā minētajā termiņā nodrošina vienā no šādiem veidiem:

- 1) garantēto atlīdzību izmaksā no noguldījumu garantiju fonda ar vienas vai vairāku Komisijas izraudzītu kredītiestāžu starpniecību;
- 2) garantēto atlīdzību izmaksā ar tās personas starpniecību, kurai noguldījumu piesaistītājs segtos noguldījumus garantētās atlīdzības apmērā kredītiestādes uzņēmuma pārejas gadījumā nodevis kā kredītiestādes uzņēmumu saskaņā ar Kredītiestāžu likumu;
- 3) garantēto atlīdzību izmaksā ar Komisijas starpniecību;
- 4) garantēto atlīdzību no noguldījumu piesaistītāja un noguldījumu garantiju fonda līdzekļiem izmaksā ar tā noguldījumu piesaistītāja starpniecību, kuram iestājusies noguldījumu nepieejamība.

(2) Ja saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2. punktu garantētās atlīdzības izmaksas nodrošināšanai noguldījumu piesaistītāja nodotie segtie noguldījumi nav segti ar ekvivalentā apmērā nodotiem noguldījumu piesaistītāja aktīviem, Komisija var lemt par garantētās atlīdzības izmaksai trūkstošo līdzekļu piešķiršanu segto noguldījumu ieguvējam no noguldījumu garantiju fonda.

(3) Ja garantēto atlīdzību izmaksā no noguldījumu piesaistītāja līdzekļiem saskaņā ar šā panta pirmās daļas 4. punktu un noguldījumu piesaistītājs garantētās atlīdzības izmaksu vēl nav pabeidzis, bet tai paredzētos finanšu līdzekļus nodod noguldījumu garantiju fondam, šie līdzekļi ir iekļaujami noguldījumu garantiju fonda ieņēmumos.

(4) Komisija, izraugoties kredītiestādi, ar kuras starpniecību izmaksājama garantētā atlīdzība, nepiemēro Publisko iepirkumu likuma noteikumus. Lai nodrošinātu noguldītāju intereses, Komisija izraugās kredītiestādi, kura paredz noguldītājiem labvēlīgākos garantētās atlīdzības saņemšanas nosacījumus.

(5) Nodrošinot garantētās atlīdzības izmaksu ar vienas vai vairāku Komisijas izraudzītu kredītiestāžu starpniecību, Komisija noslēdz līgumu ar kredītiestādi. Līgumā var paredzēt maksājumu par garantētās atlīdzības izmaksas nodrošināšanas rezultātā šai kredītiestādei piesaistītajiem klientiem, un šo maksājumu ieskaita noguldījumu garantiju fondā. Šāda maksājuma apmērs nosakāms atkarībā no to noguldītāju skaita, kuri, saņemot garantēto atlīdzību, ir izteikuši vēlēšanos kļūt un kļuvuši par konkrētās kredītiestādes klientiem, vai arī to nosaka, pamatojoties uz citiem finansiāliem faktoriem.

(6) Komisija lemj par garantētās atlīdzības izmaksas veidu un kārtību, tai skaitā par to, ka noguldījumu piesaistītājs, kuram iestājusies noguldījumu nepieejamība, var veikt daļēju vai pilnīgu garantētās atlīdzības izmaksu, ja Komisija ir konstatējusi, ka noguldījumu piesaistītājam ir pietiekami finanšu līdzekļi, kā arī par garantētās atlīdzības izmaksas laiku un vietu un šo informāciju publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī ievieto Komisijas izveidotajā mājaslapā internetā.

(7) Ja Komisijas izdotais administratīvais akts par garantētās atlīdzības izmaksas veidu un kārtību tiek pārsūdzēts, tas neaptur šā akta darbību.

26. pants. Garantētās atlīdzības izmaksas uzsākšana un daļēja garantētās atlīdzības izmaksa

(1) Garantētā atlīdzība ir pieejama, sākot no astotās darbdienas pēc dienas, kad iestājusies noguldījumu nepieejamība.

(2) Pirms tiek pieņemts lēmums par garantētās atlīdzības izmaksu pilnā apmērā, Komisija ir tiesīga lemt par daļēju garantētās atlīdzības izmaksu vienam noguldītājam ne mazāk kā 100 *euro* apmērā, bet ne vairāk kā segtā noguldījuma apmērā.

27. pants. Gadījumi, kad ir tiesības atteikt garantētās atlīdzības izmaksu

(1) Garantētās atlīdzības izmaksu vai daļēju tās izmaksu noguldītājam var atteikt šādos gadījumos:

- 1) pastāv juridisks strīds par personas tiesībām uz noguldījumu vai tiesībām saņemt garantēto atlīdzību;
- 2) saskaņā ar normatīvajiem aktiem noguldījumu izmaksai ir noteikti ierobežojumi;
- 3) pret personu ir sākts kriminālprocess par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nav stājies spēkā notiesājošs tiesas spriedums.

(2) Atsakot garantētās atlīdzības izmaksu vai daļēju tās izmaksu, Komisija uzdod noguldījumu piesaistītājam veikt attiecīgas izmaiņas garantētās atlīdzības saņēmēju sarakstā.

(3) Izbeidzoties apstākļiem, kas ir bijuši par pamatu atteikumam personai izmaksāt garantēto atlīdzību vai tās daļu šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos, Komisija uzdod noguldījumu piesaistītājam veikt attiecīgas izmaiņas garantētās atlīdzības saņēmēju sarakstā.

28. pants. Noguldītāja informēšanas pienākums

(1) Noguldījumu piesaistītājam pirms darījumu attiecību uzsākšanas ar noguldītāju ir pienākums tam sniegt:

- 1) informāciju par garantētās atlīdzības apmēru;
- 2) informāciju par garantētās atlīdzības izmaksas kārtību un termiņu;
- 3) informāciju par prasījumu saistību savstarpējo ieskaitu iespējamību;
- 4) noguldījumu garantiju fonda kontaktinformāciju.

(2) Veidlapas paraugu šā panta pirmajā daļā minētās informācijas sniegšanai un vispārējās informācijas sniegšanai par noguldījumiem, par kuriem saskaņā ar šā likuma 23. pantu garantēto atlīdzību neizmaksā, apstiprina Komisija. Noguldījumu piesaistītājs saņem noguldītāja apliecinājumu par attiecīgās informācijas saņemšanu.

(3) Šā panta otrajā daļā minēto veidlapu noguldījumu piesaistītājs noguldītājam dara pieejamu, izmantojot attālinātos finanšu pakalpojumus (internetbanku) vai vienu reizi gadā pēc noguldītāja pieprasījuma izsniedzot to noguldītājam papīra formā.

29. pants. Noguldītāja papildu informēšanas pienākums

Noguldījumu piesaistītāja reorganizācijas vai likvidācijas gadījumā vai izslēdzot to no dalības noguldījumu garantiju fondā, papildus šā likuma 28. pantā noteiktajam noguldītāja informēšanas pienākumam noguldījumu piesaistītājs informāciju par noguldījumu piesaistītāja reorganizāciju, likvidāciju vai izslēgšanu no dalības noguldījumu garantiju fondā noguldītājam dara pieejamu, izmantojot noguldījumu piesaistītāja un noguldītāja noslēgto līgumu par attālināto finanšu pakalpojuma sniegšanu.

30. pants. Noguldītāja tiesības kredītiestādes reorganizācijas gadījumā

Kredītiestādes reorganizācijas gadījumā kredītiestādes noguldītājiem, kuru noguldījumi tiek pārvesti uz citu kredītiestādi, ir tiesības triju mēnešu laikā no reorganizācijas spēkā stāšanās brīža pārvest savus noguldījumus un procentu maksājumus par tiem uz citu noguldītāja izraudzītu kredītiestādi bez komisijas maksas.

31. pants. Sūdzību izskatīšana un sarakste ar noguldītāju

(1) Sūdzības saistībā ar personas atzīšanu par noguldītāju, kuram izmaksājama garantētā atlīdzība, kā arī garantētās atlīdzības apmēru un izmaksāšanas termiņiem izskata Komisija. Tā savā lēmumā ietver faktu konstatējumu, piemēroto tiesību normu uzskaitījumu un informāciju par sūdzības iesniedzēja tiesībām saņemt garantēto atlīdzību.

(2) Sarakste ar citas dalībvalsts noguldītāju, kurš izdarījis noguldījumu kredītiestādē, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, tiek veikta finanšu sfērā starptautiski atzītā valodā.

32. pants. Komisijas izdoto administratīvo aktu pārsūdzēšana

Komisijas administratīvo aktu, kas izdots saskaņā ar šo likumu, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

IV nodaļa

Noguldījumu garantiju fondu savstarpējā sadarbība

33. pants. Garantētās atlīdzības izmaksa dalībvalstu ietvaros

(1) Garantētās atlīdzības izmaksai par Latvijā reģistrētas kredītiestādes filiāles noguldījumiem citā dalībvalstī nepieciešamos finanšu līdzekļus Komisija attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fonda pārvaldītāja iestādei nodrošina no noguldījumu garantiju fonda un sedz administratīvās izmaksas, kas saistītas ar garantētās atlīdzības izmaksu, kā arī sniedz norādījumus par garantētās atlīdzības izmaksas kārtību.

(2) Garantētās atlīdzības izmaksa par dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāles noguldījumu Latvijā tiek sākta pēc tam, kad Komisija ir saņēmusi no attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fonda pārvaldītāja iestādes nepieciešamos finanšu līdzekļus un norādījumus par garantētās atlīdzības izmaksas kārtību. Citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fonda pārvaldītāja iestāde sedz Komisijai radušās administratīvās izmaksas, kas saistītas ar garantētās atlīdzības izmaksu.

(3) Pirms tiek sākta garantētās atlīdzības izmaksa dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāles noguldītājiem, Komisija oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un tās izveidotajā mājaslapā internetā publicē informāciju par garantētās atlīdzības izmaksas laiku un vietu.

(4) Ja Komisija ir izpildījusi visus attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fonda pārvaldītāja iestādes sniegtos norādījumus, uzskatāms, ka Komisija ir rīkojusies labā ticībā un nav atbildīga par zaudējumiem, kas varētu rasties saistībā ar garantētās atlīdzības izmaksas nodrošināšanu dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāles Latvijā noguldītājiem.

34. pants. Sadarbības līguma slēgšana

(1) Komisija nodrošina sadarbības līguma slēgšanu ar citu dalībvalstu noguldījumu garantiju fondu pārvaldītāja iestādēm par savstarpējās informācijas apmaiņas kārtību un garantētās atlīdzības izmaksas kārtību, lai nodrošinātu efektīvu noguldījumu garantiju fondu darbību. Pirms līguma slēgšanas Komisija pārlicinās, ka attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fondu pārvaldītāja iestādes normatīvie akti paredz līdzvērtīgu atbildību par ierobežotas pieejamības informācijas izpaušanu. Saņemto informāciju attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fonda pārvaldītāja iestāde ir tiesīga izpaust vienīgi ar Komisijas rakstveida piekrišanu un vienīgi nolūkam, kādam šī piekrišana ir dota.

(2) Komisija informē Eiropas Banku iestādi par šā panta pirmajā daļā minētā sadarbības līguma noslēgšanu.

(3) Ja Komisija un citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fonda pārvaldītāja iestāde nespēj vienoties par sadarbības līguma noteikumiem vai arī pusēm rodas strīds par sadarbības līguma piemērošanu, līguma puses var nodot strīdu izskatīšanai Eiropas Banku iestādei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra regulas (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas lēmumu 2009/78/EK 19. pantu.

(4) Sadarbības līguma nenoslēgšana neietekmē noguldītāju tiesības uz garantētās atlīdzības izmaksu.

35. pants. Pievienošanās citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondam

(1) Ja kredītiestāde vai tās filiāle vēlas pievienoties citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondam, tā informē Komisiju par savu nodomu vismaz sešus mēnešus iepriekš. Līdz dienai, kad kredītiestāde vai tās filiāle ir pārtraukusi savu darbību Latvijas teritorijā un pievienojusies citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondam, tā turpina veikt maksājumus noguldījumu garantiju fondā.

(2) Ja Latvijā reģistrēta kredītiestāde vairs nav noguldījumu garantiju fonda dalībniece un pievienojas citas valsts noguldījumu garantiju fondam, Komisijai ir pienākums pārskaitīt uz attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fondu visus maksājumus, ko kredītiestāde veikusi noguldījumu garantiju fondā divpadsmit mēnešu laikā pirms pievienošanās citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondam, izņemot šajā likumā noteiktajā kārtībā kredītiestādes veiktos papildu maksājumus noguldījumu garantiju fondā un samaksātās soda naudas.

(3) Ja Latvijā reģistrētas kredītiestādes filiāle veic darbību citā dalībvalstī un pievienojas attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fondam, Komisijai ir pienākums pārskaitīt uz attiecīgās dalībvalsts noguldījumu garantiju fondu visus maksājumus, ko kredītiestāde veikusi noguldījumu garantiju fondā proporcionāli pārvesto segto noguldījumu summai divpadsmit mēnešu laikā pirms pievienošanās citas dalībvalsts noguldījumu garantiju fondam, izņemot šajā likumā noteiktajā kārtībā kredītiestādes veiktos papildu maksājumus noguldījumu garantiju fondā un samaksātās soda naudas.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Noguldījumu garantiju likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 13. nr.; 2000, 13. nr.; 2001, 22. nr.; 2007, 9. nr.; 2008, 22. nr.; 2009, 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205. nr.; 2013, 192. nr.; 2014, 105. nr.).

2. Tiesiskajām attiecībām, kas radušās saistībā ar garantētās atlīdzības izmaksu līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, piemēro tās noguldījumu garantiju regulējošās tiesību normas, atbilstoši kurām noguldījumu piesaistītajam tika konstatēta noguldījumu nepieejamība.

3. Komisija līdz 2015. gada 3. jūlijam informē Eiropas Banku iestādi par iestādi, kas ir atbildīga par noguldījumu garantiju fondu.

4. Šā likuma 6. panta otrajā daļā noteikto stresa testu Komisija pirmoreiz veic līdz 2017. gada 3. jūlijam.

5. Šā likuma 9. panta pirmajā daļā norādīto noguldījumu garantiju fonda mērķapjomu Komisija sasniedz līdz 2024. gada 3. jūlijam.

6. Šā likuma 22. panta otrā daļa attiecībā uz krājaizdevu sabiedrībām stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Maksātnespējas likumā.

7. Šā likuma 9. panta ceturrtā daļa stājas spēkā 2015. gada 3. jūlijā.

8. Šā likuma 28. pants stājas spēkā 2015. gada 1. oktobrī. Noguldītājiem, ar kuriem darījuma attiecības ir uzsāktas pirms šā likuma 28. panta spēkā stāšanās un kuriem nav sniegta šajā pantā minētā informācija, noguldījumu piesaistītājs sniedz attiecīgo informāciju līdz 2015. gada 30. decembrim, izvietojot to noguldījumu piesaistītāja mājaslapā internetā, vai pēc noguldītāja pieprasījuma izsniedz papīra formā.

9. Komisija līdz 2015. gada 3. jūlijam informē Eiropas Banku iestādi par Komisijas apstiprinātajām uz risku balstītajām metodēm, lai noteiktu un aprēķinātu noguldījumu garantiju fonda dalībnieku uz risku balstītos maksājumus.

10. Šā likuma 26. panta pirmajā daļā minēto garantētās atlīdzības izmaksas termiņu piemēro, sākot ar 2024. gada 1. janvāri.

11. Šā likuma 8. panta trešajā daļā minēto maksājumu noguldījumu garantiju fondā noguldījumu piesaistītājs atbilstoši šā likuma 14. pantam pirmoreiz veic līdz 2015. gada 20. oktobrim.

12. Ja pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas noguldījumu piesaistītājam noguldījumu nepieejamība ir iestājusies līdz 2018. gada 31. decembrim, garantētās atlīdzības izmaksa uzsākama 20 darbdienu laikā.

13. Ja pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas noguldījumu piesaistītājam noguldījumu nepieejamība ir iestājusies no 2019. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim, garantētās atlīdzības izmaksa uzsākama 15 darbdienu laikā.

14. Ja pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas noguldījumu piesaistītājam noguldījumu nepieejamība ir iestājusies no 2021. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim, garantētās atlīdzības izmaksa uzsākama 10 darbdienu laikā.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa direktīvas 2014/49/ES par noguldījumu garantiju sistēmām (pārstrādāta versija) (Dokuments attiecas uz EEZ).

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 4. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 18.06.2015., Nr. 118.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

150. 99L/12 **Grozījumi Latvijas Nacionālās operas likumā**

Izdarīt Latvijas Nacionālās operas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 13. nr.; 2005, 12. nr.; 2009, 2., 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 31. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt likuma nosaukumu šādā redakcijā:

“Latvijas Nacionālās operas un baleta likums”.

2. Aizstāt 1. pantā vārdus “valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Latvijas Nacionālā opera”” ar vārdiem “valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Latvijas Nacionālā opera un balets””.

3. Izteikt 2. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Nacionālās operas pilns nosaukums ir “Latvijas Nacionālā opera un balets”.

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 12. punktu šādā redakcijā:

“12. Līdz 2015. gada 31. augustam Nacionālās operas valde iesniedz komercreģistra iestādei Nacionālās operas statūtus, kas izstrādāti, ievērojot šā likuma grozījumus (stājušies spēkā 2015. gada 1. jūlijā), un apstiprināti normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 28. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.

151. 100L/12 Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Patērētāju tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 9. nr.; 2002, 1. nr.; 2003, 11. nr.; 2004, 11. nr.; 2005, 24. nr.; 2007, 9., 12. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 183., 206. nr.; 2011, 96. nr.; 2013, 193. nr.; 2014, 92., 189. nr.; 2015, 42. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. pantu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) **kredīta kopējās izmaksas patērētājam** — visas izmaksas, tajā skaitā procenti, komisijas nauda, nodevas un jebkādi citi maksājumi, kas patērētājam jāmaksā saistībā ar kredītēšanas līgumu un kas ir kredīta devējam zināmi (izņemot zvērināta notāra izmaksas). Kredīta kopējās izmaksās iekļauj arī izmaksas par papildu pakalpojumiem saistībā ar kredītēšanas līgumu, tajā skaitā apdrošināšanas prēmijas, ja papildu pakalpojumu līguma noslēgšana ir obligāts priekšnoteikums, lai saņemtu kredītu vai lai to saņemtu ar piedāvātajiem noteikumiem un nosacījumiem.”

2. 8. pantā:

izteikt 1.³ daļu šādā redakcijā:

“(1³) Speciālā atļauja (licence) tiek izsniegta uz nenoteiktu laiku. Speciālās atļaujas (licences) izsniegšanas, anulēšanas un darbības apturēšanas kārtību, prasības, kādām jāatbilst kapitālsabiedrībai, lai tā varētu saņemt speciālo atļauju (licenci), tajā skaitā prasības par pamatkapitālu, kā arī prasības attiecībā uz kapitālsabiedrības padomes un valdes locekļiem, valsts nodevas apmēru par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu un ikgadējās valsts nodevas apmēru par kredītēšanas pakalpojumu sniedzēja darbības uzraudzību un maksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”;

papildināt pantu ar 2.¹, 2.², 2.³, 2.⁴, 2.⁵, 2.⁶ un 2.⁷ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Aizliegts noslēgt patērētāja kredītēšanas līgumu laikā no pulksten 23.00 līdz 7.00, ja vien normatīvajos aktos par patērētāju kredītēšanu nav paredzēti stingrāki patērētāju kredītēšanas pakalpojuma sniegšanas ierobežojumi.

(2²) Patērētāja kredītēšanas līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei. Kredīta kopējās izmaksas patērētājam aprēķina normatīvajos aktos par patērētāju kredītēšanu noteiktajā kārtībā.

(2³) Par šā panta 2.² daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,55 procentus dienā no kredīta summas no pirmās līdz septītajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot), 0,25 procentus dienā no kredīta summas no astotās līdz četrpadsmitajai kredīta izmantošanas dienai (ieskaitot) un 0,2 procentus dienā no kredīta summas, sākot ar piecpadsmito kredīta izmantošanas dienu. Līgumos, saskaņā ar kuriem kredīts atmaksājams pēc pieprasījuma vai kuros kredīta izmantošanas termiņš pārsniedz 30 dienas, par šā panta 2.² daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,25 procentus dienā no kredīta summas. Kredīta kopējo izmaksu ierobežojumu patērētājam nepiemēro tādiem patērētāju kredītēšanas līgumiem, kurus noslēdzot kredīta devēja glabāšanā kā nodrošinājums nododama kāda lieta un saskaņā ar kuriem patērētāja atbildība ir ierobežota tikai ar iekļāto lietu.

(2⁴) Patērētāja kreditēšanas līgumā, kurš paredz, ka patērētājam kredīts jāatmaksā laikposmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus, jebkuru ar kredītu saistīto izdevumu summa, tajā skaitā procentu, nokavējuma procentu, līgumsodu, komisijas maksu, termiņa atlikšanu un citu ar kredīta līguma izpildi saistīto maksājumu summa, nedrīkst pārsniegt izsniegtā kredīta summu. Šis noteikums neattiecas uz:

- 1) kreditēšanas līgumiem, kurus noslēdzot kredīta devēja glabāšanā kā nodrošinājums nododama kāda lieta un saskaņā ar kuriem patērētāja atbildība ir ierobežota tikai ar iekļāto lietu;
- 2) līgumiem par pārsnieguma kredītu;
- 3) līgumiem, kurus noslēdzot kredīta devējs klusējot piekritis, ka patērētājs izmanto līdzekļus, kas pārsniedz patērētāja norēķinu kontā esošo naudas līdzekļu atlikumu vai piešķirto pārsnieguma kredītu.

(2⁵) Ja patērētāja kreditēšanas līgums noslēgts, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kredītu atmaksā pa daļām proporcionāli līguma termiņam, kā arī procentu un pamatsummas apmēram ne retāk kā reizi mēnesī, izņemot patērētāja kreditēšanas līgumus:

- 1) kuru kredīta atmaksas termiņš nav garāks par vienu mēnesi;
- 2) kurus noslēdzot kredīta devējs piešķir patērētājam pārsnieguma kredītu, kas jāatmaksā pēc pieprasījuma vai laikposmā, ne garākā par trim mēnešiem.

(2⁶) Patērētāja kreditēšanas līgums, kurš paredz iespēju pieprasīt no patērētāja nokavējuma procentus, nav spēkā, ja šo procentu apmērs ir lielāks par 36 procentpunktiem virs aizņēmuma likmes gadā. Šis nosacījums netiek piemērots tādām patērētāja kreditēšanas līgumam, kurā kredīta atmaksā nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku vai kuru noslēdzis šā panta 4.³ daļas 10. punktā minētais tiesību subjekts.

(2⁷) Patērētāja kreditēšanā par norēķināšanās līdzekli aizliegts noteikt vekselus.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 25. un 26. punktu šādā redakcijā:

“25. Lai nodrošinātu šā likuma 8. panta 1.³ daļas piemērošanu, Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2015. gada 1. oktobrim iesniedz Saeimai grozījumus likumā “Par nodokļiem un nodevām” un ne vēlāk kā līdz 2015. gada 1. novembrim izdara attiecīgus grozījumus Ministru kabineta 2011. gada 29. marta noteikumos Nr. 245 “Noteikumi par kārtību, kādā izsniedz, pārreģistrē, aptur un anulē speciālo atļauju (licenci) patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai un maksā valsts nodevu par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu un pārreģistrāciju, kā arī prasībām kapitālsabiedrībai speciālās atļaujas (licences) saņemšanai.

26. Līdz 2015. gada 31. decembrim komersantam izsniegtā speciālā atļauja (licence) patērētāju kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai ir spēkā līdz tās derīguma termiņa beigām.”

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 28. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

152. 101L/12 Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā

Izdarīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 14. nr.; 2008, 12., 16. nr.; 2009, 2., 3., 9., 10., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 148. nr.; 2012, 189. nr.; 2014, 57. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 2. panta otro daļu pēc vārdiem “Drošības policija” ar vārdiem “Iekšējās drošības birojs”.

2. Papildināt 9. panta otro daļu pēc vārdiem “Drošības policijas” ar vārdiem “Iekšējās drošības biroja”.

3. Papildināt 16. panta piekto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Amatpersonai saskaņā ar iestādes rīkojumu (pavēli) ir pienākums veikt fiziskās sagatavotības pārbaudi.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 18., 19. un 20. punktu šādā redakcijā:

“18. Līdz 2019. gada 31. decembrim dienestā Iekšējās drošības birojā, ja nepieciešams, var pieņemt arī personu, kura ir vecāka par 40 gadiem un kurai ir vismaz divu gadu stāžs amatā, kura pienākumos ietilpst operatīvās darbības pasākumu veikšana, noziedzīgu nodarījumu izmeklēšana vai šo darbību vadība un uzraudzība (turpmāk — pieredze noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā vai operatīvās darbības pasākumu veikšanā). Nepārsniedzot attiecīgajam amatam atbilstošo augstāko speciālo dienesta pakāpi, dienestā pieņemtajai amatpersonai piešķir speciālo dienesta pakāpi:

- 1) virsleitnants — ja personai ir vismaz divu gadu pieredze noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā vai operatīvās darbības pasākumu veikšanā;
- 2) kapteinis — ja personai ir vismaz piecu gadu pieredze noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā vai operatīvās darbības pasākumu veikšanā;
- 3) majors — ja personai ir vismaz deviņu gadu pieredze noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā vai operatīvās darbības pasākumu veikšanā;
- 4) pulkvežleitnants — ja personai ir vismaz 14 gadu pieredze noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā vai operatīvās darbības pasākumu veikšanā.

19. Dienestā Iekšējās drošības birojā pieņemtai bijušajai Iestādes amatpersonai saskaņā ar šā likuma 23. panta otro daļu atjauno iepriekšējo speciālo dienesta pakāpi, ja tā ir augstāka par šo pārejas noteikumu 18. punktā noteikto speciālo dienesta pakāpi.

20. Personām, kuras dienestā Iekšējās drošības birojā pieņemtas saskaņā ar šo pārejas noteikumu 18. punktu, izdienā ieskaita iepriekšējo pieredzi noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā vai operatīvās darbības pasākumu veikšanā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. novembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 28. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

153. 102L/12 Grozījums Ieslodzījuma vietu pārvaldes likumā

Izdarīt Ieslodzījuma vietu pārvaldes likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2003, 13. nr.; 2004, 24. nr.; 2006, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2014, 257. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 8. panta pirmo daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) Iekšējās drošības biroja amatpersonām.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. novembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 28. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

154. 103L/12 Grozījumi Šengenas informācijas sistēmas darbības likumā

Izdarīt Šengenas informācijas sistēmas darbības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2007, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 6. nr.) šādus grozījumus:

1. 9. panta pirmajā daļā:

papildināt 1. punktu pēc vārdiem “Ieslodzījuma vietu pārvalde” ar vārdiem “Iekšējās drošības birojs”;

papildināt 3. punktu pēc vārda “pārvalde” ar vārdiem “un Valsts robežsardze”.

2. Papildināt 14. panta pirmo daļu ar 12. punktu šādā redakcijā:

“12) Iekšējās drošības birojam.”

3. Pārejas noteikumus:

papildināt 1. punktu pēc vārdiem “kad stāties spēkā Eiropas” ar vārdu “Savienības”;

papildināt pārejas noteikumus ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5. Šā likuma grozījumi par 9. panta pirmās daļas 1. punkta papildināšanu ar vārdiem “Iekšējās drošības birojs” un 14. panta pirmās daļas papildināšanu ar 12. punktu stājas spēkā 2015. gada 1. novembrī.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 28. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.

155. 104L/12 Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas likums

1. pants. Likuma mērķis un darbības joma

(1) Likuma mērķis ir, ņemot vērā pašvaldību sociālekonomiskās atšķirības, radīt pašvaldībām līdzīgas iespējas ar likumu noteikto funkciju izpildei, kā arī veicināt to iniciatīvu un patstāvību savu finanšu resursu veidošanā.

(2) Likums nosaka kārtību, kādā veicama pašvaldību finanšu izlīdzināšana, paredzot pašvaldību (republikas pilsētu un novadu pašvaldību) finanšu atšķirību daļēju izlīdzināšanu.

2. pants. Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonds

(1) Pašvaldību finanšu izlīdzināšanu veic ar pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda (turpmāk — izlīdzināšanas fonds) starpniecību.

(2) Izlīdzināšanas fonda ieņēmumus veido:

- 1) pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķina rezultātā noteiktās pašvaldību iemaksas;
- 2) valsts budžeta dotācija.

(3) Izlīdzināšanas fonda izdevumus veido pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķina rezultātā noteiktās dotācijas pašvaldībām.

3. pants. Valsts budžeta dotācija izlīdzināšanas fondam

(1) Valsts budžeta dotāciju saimnieciskajam gadam (gadam, uz kuru attiecas pašvaldību finanšu izlīdzināšana) nosaka gadskārtējā valsts budžeta likumā. Minētā valsts budžeta dotācija nevar būt mazāka kā gadā pirms saimnieciskā gada, ja valsts budžeta izdevumi pieaug.

(2) Valsts budžeta dotācijas apmēru iekļauj Ministru kabineta un likuma “Par pašvaldībām” 96. pantā noteiktās pašvaldību biedrības ikgadējo sarunu protokolā, ņemot vērā:

- 1) saimnieciskā gada valsts makroekonomiskās attīstības prognozes;
- 2) saimnieciskā gada pašvaldību budžetu ieņēmumu prognozes;
- 3) saimnieciskajam gadam valdības noteiktās prioritātes.

4. pants. Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinā izmantojamie dati

Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinam izmanto katras pašvaldības vērtētos ieņēmumus un pašvaldību izdevumus raksturojošus kritērijus.

5. pants. Vērtētie ieņēmumi

(1) Pašvaldības vērtētos ieņēmumus veido pašvaldības prognozētie ieņēmumi no nekustamā īpašuma nodokļa un gadskārtējā valsts budžeta likumā pašvaldību budžetiem noteiktās iedzīvotāju ienākuma nodokļa ieņēmumu sadalījuma daļas.

(2) Iedzīvotāju ienākuma nodokļa prognozēto ieņēmumu sadalījumu starp pašvaldībām Finanšu ministrija veic atbilstoši faktiskajai nodokļu izpildei gadā pirms valsts budžeta sagatavošanas gada, aprēķinot attiecīgos pašvaldību iedzīvotāju ienākuma nodokļa prognozēto ieņēmumu īpatsvarus.

(3) Katrai pašvaldībai nekustamā īpašuma nodokļa ieņēmumus prognozē, pamatojoties uz Valsts zemes dienesta datiem par pašvaldības teritorijā esošā nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību.

(4) Ministru kabinets izdod noteikumus par kārtību, kādā katrai pašvaldībai prognozē nekustamā īpašuma nodokļa ieņēmumus nākamajam taksācijas periodam atbilstoši Valsts zemes dienesta datiem par pašvaldības teritorijā esošā nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību.

6. pants. Pašvaldību izdevumus raksturojošie kritēriji

(1) Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinam izmanto pašvaldību izdevumus raksturojošus kritērijus — no pašvaldību darbības neatkarīgus statistikas rādītājus:

- 1) iedzīvotāju skaits;
- 2) bērnu skaits vecumā līdz 6 gadiem;
- 3) bērnu un jauniešu skaits vecumā no 7 līdz 18 gadiem;
- 4) darbspējas vecumu pārsniegušo iedzīvotāju skaits;
- 5) pašvaldības teritorijas platība kvadrātkilometros.

(2) Šā panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 4. punktā minētos statistikas rādītājus nosaka atbilstoši Iekšlietu ministrijas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes datiem pēc stāvokļa valsts budžeta sagatavošanas gada 1. janvārī.

(3) Šā panta pirmās daļas 5. punktā minētos statistikas rādītājus nosaka atbilstoši Valsts zemes dienesta datiem pēc stāvokļa valsts budžeta sagatavošanas gada 1. janvārī.

7. pants. Izlīdzināmo vienību skaits pašvaldībā

(1) Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinam izmanto izlīdzināmo vienību skaitu, kas ietver informāciju par pašvaldību izdevumiem, kuri saistīti ar pašvaldību izdevumus raksturojošiem kritērijiem. Pašvaldības izlīdzināmo vienību skaitu iegūst, pašvaldības iedzīvotāju skaitam pieskaitot:

- 1) 2,34 izlīdzināmās vienības par katru bērnu vecumā līdz 6 gadiem;
- 2) 3,26 izlīdzināmās vienības par katru bērnu un jauniešu vecumā no 7 līdz 18 gadiem;
- 3) 0,74 izlīdzināmās vienības par katru darbspējas vecumu pārsniegušo iedzīvotāju;
- 4) 1,52 izlīdzināmās vienības par katru pašvaldības teritorijas platības kvadrātkilometru.

(2) Izlīdzināmo vienību skaitu aprēķina saskaņā ar šā likuma 1. pielikumā noteikto formulu. Katras pašvaldības aprēķinātais izlīdzināmo vienību skaits ietver konkrētās pašvaldības demogrāfiskās un teritoriālās atšķirības.

8. pants. Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķins

(1) Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinu veic, ņemot vērā šādus principus:

- 1) pašvaldība, kurai vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību ir mazāki par vidējiem vērtētajiem ieņēmumiem uz vienu izlīdzināmo vienību pašvaldībās kopā, saņem no izlīdzināšanas fonda dotāciju, kas uz vienu izlīdzināmo vienību ir 60 procenti no starpības, ko veido vidējie vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību pašvaldībās kopā un pašvaldības vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību;
- 2) pašvaldība, kurai vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību ir lielāki par vidējiem vērtētajiem ieņēmumiem uz vienu izlīdzināmo vienību pašvaldībās kopā, veic izlīdzināšanas fondā iemaksu, kas uz vienu izlīdzināmo vienību ir 60 procenti no starpības, ko veido pašvaldības vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību un vidējie vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību pašvaldībās kopā;
- 3) ar valsts budžeta dotāciju proporcionāli samazina starpību starp pašvaldības vērtētajiem ieņēmumiem uz vienu izlīdzināmo vienību un tās pašvaldības vērtētajiem ieņēmumiem uz vienu izlīdzināmo vienību, kurai šie ieņēmumi ir vislielākie.

(2) Ņemot vērā šā panta pirmajā daļā noteikto, pašvaldības iemaksas izlīdzināšanas fondā vai dotācijas no izlīdzināšanas fonda aprēķina saskaņā ar šā likuma 2. pielikumā noteikto formulu.

(3) Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas rezultātā pašvaldības izlīdzinātos ieņēmumus veido pašvaldības vērtētie ieņēmumi, kas samazināti par aprēķināto iemaksu izlīdzināšanas fondā vai palielināti par aprēķināto dotāciju no izlīdzināšanas fonda.

9. pants. Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķina veikšana un apstiprināšana

(1) Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinu veic Finanšu ministrija valsts budžeta sagatavošanas gadā. Finanšu ministrija publicē pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinu savā mājaslapā vidēja termiņa budžeta ietvara likuma projekta un gadskārtējā valsts budžeta likuma projekta izstrādes procesā.

(2) Ministru kabinets divu nedēļu laikā pēc gadskārtējā valsts budžeta likuma izsludināšanas izdod noteikumus par pašvaldību finanšu izlīdzināšanu:

- 1) kuros ietver informāciju par:
 - a) iedzīvotāju skaitu katrā pašvaldībā,
 - b) aprēķināto izlīdzināmo vienību skaitu katrā pašvaldībā,
 - c) iedzīvotāju ienākuma nodokļa ieņēmumu prognozi katrā pašvaldībā,
 - d) nekustamā īpašuma nodokļa ieņēmumu prognozi katrā pašvaldībā;
- 2) kuri nosaka:
 - a) katrai pašvaldībai no izlīdzināšanas fonda saņemamo dotāciju vai veicamo iemaksu izlīdzināšanas fondā, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 8. pantu,
 - b) kārtību, kādā veicamas iemaksas izlīdzināšanas fondā,
 - c) kārtību, kādā izmaksājamas dotācijas no izlīdzināšanas fonda.

10. pants. Iemaksu izlīdzināšanas fondā veikšana un dotāciju no izlīdzināšanas fonda saņemšana

(1) Iemaksas izlīdzināšanas fondā veic Valsts kase no gadskārtējā valsts budžeta likumā pašvaldību budžetiem noteiktās iedzīvotāju ienākuma nodokļa ieņēmumu sadalījuma daļas.

(2) Iemaksas izlīdzināšanas fondā ir katrai pašvaldībai noteikts procents no iedzīvotāju ienākuma nodokļa ieņēmumu faktiskās izpildes.

(3) Valsts kase izmaksā pašvaldībām dotācijas no izlīdzināšanas fonda, izdarot atskaitījumus no tā attiecīgo pašvaldību budžetos divas reizes mēnesī — ne vēlāk kā līdz attiecīgā mēneša 15. un 25. datumam.

(4) Pašvaldībām, kas saņem dotācijas no izlīdzināšanas fonda, tās tiek pārskaitītas kā katrai pašvaldībai noteikts procents no izlīdzināšanas fonda ieņēmumiem.

(5) Izlīdzināšanas fonda līdzekļu rīkotājs ir Valsts kase, un tā atbild par finanšu resursu savlaicīgu pārskaitīšanu pašvaldībām.

11. pants. Izlīdzināšanas fonda darbības pārraudzība

(1) Izlīdzināšanas fonda darbības pārraudzībai Ministru kabinets izveido Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda padomi, kuras sastāvā iekļauj Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas ieteiktu un Saeimas apstiprinātu pārstāvi — Saeimas deputātu, pa vienam pārstāvim no Finanšu ministrijas, Valsts kases, Valsts ieņēmumu dienesta, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Izglītības un zinātnes ministrijas un Labklājības ministrijas, kā arī Rīgas domes priekšsēdētāju vai deputātu un sešus pašvaldību domju priekšsēdētājus, kurus izvirzījusi likuma “Par pašvaldībām” 96. pantā noteiktā pašvaldību biedrība, nodrošinot, ka divi no tiem pārstāv republikas pilsētu pašvaldības, bet četri — novadu pašvaldības.

(2) Ministru kabinets izdod noteikumus par Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda padomes nolikumu, nosakot kārtību, kādā tiek veikta pašvaldību finanšu izlīdzināšanas un izlīdzināšanas fonda darbības pārraudzība.

12. pants. Pašvaldību savstarpējie norēķini

(1) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā pašvaldības, kuru administratīvajā teritorijā deklarētie iedzīvotāji izmanto citas pašvaldības izglītības iestāžu sniegtos pakalpojumus, noslēdz līgumus ar attiecīgajām pašvaldībām par šiem iedzīvotājiem sniegto pakalpojumu apmaksu.

(2) Ja pašvaldība nav ievērojusi šā panta pirmajā daļā paredzētajā kārtībā noteiktās prasības, Valsts kase, pamatojoties uz attiecīgu Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda padomes lēmumu, noraksta no attiecīgās pašvaldības iedzīvotāju ienākuma nodokļa ieņēmumiem vai no dotācijām, kas tai izmaksājamas no izlīdzināšanas fonda, summu, kāda nepieciešama citu pašvaldību sniegto pakalpojumu apmaksai.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē likums “Par pašvaldību finanšu izlīdzināšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 8. nr.; 1999, 22. nr.; Latvijas Vēstnesis 2009, 178. nr.).

2. Šā likuma 8. pants piemērojams, veicot pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķinu 2016. gadam un turpmākajiem gadiem.

3. Līdz 2015. gada 31. decembrim piemērojami Ministru kabineta 2014. gada 23. decembra noteikumi Nr. 830 “Noteikumi par pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda ieņēmumiem un to sadales kārtību 2015. gadā”.

4. Līdz Ministru kabineta noteikumu izdošanai saskaņā ar šā likuma 5. panta ceturto daļu, 11. panta otro daļu un 12. panta pirmo daļu, bet ne ilgāk kā līdz 2016. gada 30. jūnijam piemērojami šādi Ministru kabineta noteikumi:

- 1) 2010. gada 24. augusta noteikumi Nr. 802 “Noteikumi par nekustamā īpašuma nodokļa prognozi”;
- 2) 1998. gada 19. maija noteikumi Nr. 189 “Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda padomes nolikums”;
- 3) 1999. gada 13. jūlija noteikumi Nr. 250 “Kārtība, kādā veicami pašvaldību savstarpējie norēķini par izglītības iestāžu vai sociālās aprūpes iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem”.

5. Ministru kabinets, iesniedzot Saeimai gadskārtējā valsts budžeta likuma projektu, paredz tajā dotāciju pašvaldībām par bērniem bērnunamos un iemītniekiem veco ļaužu pansionātos un centros, kuri ievietoti tajos līdz 1998. gada 1. janvārim. Plānojamās dotācijas apmērs nosakāms, ņemot vērā vidējos izdevumus valstī par vienu bērnu bērnunamā un iemītnieku pansionātā. Dotāciju pašvaldībām par bērniem bērnunamos, kuri ievietoti tajos līdz 1998. gada 1. janvārim, piešķir par bērniem, kas nav vecāki par 24 gadiem.

6. Ja 2016. gadā kādai pašvaldībai plānotie izlīdzinātie ieņēmumi, kas noteikti, ņemot vērā saskaņā ar šā likuma 8. pantu aprēķinātās izlīdzināšanas fondā veicamās iemaksas vai no izlīdzināšanas fonda saņemamās dotācijas, ir samazinājušies salīdzinājumā ar 2015. gada plānotajiem izlīdzinātajiem ieņēmumiem, tad:

- 1) tām pašvaldībām, kurām 2016. gada plānotie izlīdzinātie ieņēmumi ir mazāki par 2015. gada plānotajiem izlīdzinātajiem ieņēmumiem, koriģē iemaksas izlīdzināšanas fondā vai dotācijas no izlīdzināšanas fonda tā, lai 2016. gada plānotie izlīdzinātie ieņēmumi nesamazinātos salīdzinājumā ar 2015. gada plānotajiem izlīdzinātajiem ieņēmumiem;

- 2) tām pašvaldībām, kurām 2016. gada plānoto izlīdzināto ieņēmumu pieaugums salīdzinājumā ar 2015. gada plānotajiem izlīdzinātajiem ieņēmumiem pārsniedz kopējo plānoto vērtēto ieņēmumu pieaugumu, koriģē iemaksas izlīdzināšanas fondā vai dotācijas no izlīdzināšanas fonda tā, lai 2016. gada plānoto izlīdzināto ieņēmumu pieaugums nepārsniegtu maksimālo plānoto izlīdzināto ieņēmumu pieaugumu. Ministru kabinets, iesniedzot Saeimai 2016. gada valsts budžeta likuma projektu, iekļauj tajā ierobežojumu pašvaldību plānoto izlīdzināto ieņēmumu pieaugumam, nosakot maksimālo plānoto izlīdzināto ieņēmumu pieaugumu (ciktāl izlīdzinātie ieņēmumi var pieaugt straujāk nekā vērtētie ieņēmumi).

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 4. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 18.06.2015., Nr. 118.

Izlīdzināmo vienību skaita aprēķina formula

Izlīdzināmo vienību skaitu katrā pašvaldībā aprēķina pēc šādas formulas:

$$N_i = (1 * a_i + 2,34 * b_i + 3,26 * c_i + 0,74 * d_i + 1,52 * e_i),$$

kurā lietoti šādi apzīmējumi:

N_i — izlīdzināmo vienību skaits attiecīgajā pašvaldībā;

1 — izlīdzināmo vienību skaits par katru iedzīvotāju;

2,34 — izlīdzināmās vienības par katru bērnu vecumā līdz 6 gadiem;

3,26 — izlīdzināmās vienības par katru bērnu un jauniešu vecumā no 7 līdz 18 gadiem;

0,74 — izlīdzināmās vienības par katru darbspējas vecumu pārsniegušo iedzīvotāju;

1,52 — izlīdzināmās vienības par katru pašvaldības teritorijas platības kvadrātkilometru;

a_i — iedzīvotāju skaits attiecīgajā pašvaldībā;

b_i — bērnu skaits vecumā līdz 6 gadiem attiecīgajā pašvaldībā;

c_i — bērnu un jauniešu skaits vecumā no 7 līdz 18 gadiem attiecīgajā pašvaldībā;

d_i — darbspējas vecumu pārsniegušo iedzīvotāju skaits attiecīgajā pašvaldībā;

e_i — attiecīgās pašvaldības teritorijas platība kvadrātkilometros.

Pašvaldību finanšu izlīdzināšanas aprēķina formula

Pašvaldību finanšu izlīdzināšanu veic pēc šādas formulas:

$$Y_i = X_i * N_i = \left(0,6 * (I_{\text{vid}} - I_i) + \frac{D}{N} * \frac{(I_{\text{max}} - I_i)}{(I_{\text{max}} - I_{\text{vid}})} \right) * N_i ,$$

kurā lietoti šādi apzīmējumi:

Y_i — iemaksas vai dotācijas lielums kopā attiecīgajai pašvaldībai. Ja Y_i ir mazāks par nulli, tad pašvaldība veic iemaksu izlīdzināšanas fondā, ja Y_i ir lielāks par nulli, tad pašvaldība saņem dotāciju no izlīdzināšanas fonda;

X_i — iemaksas vai dotācijas lielums uz vienu izlīdzināmo vienību attiecīgajai pašvaldībai;

N_i — izlīdzināmo vienību skaits attiecīgajā pašvaldībā;

I_{vid} — vidējie vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību valstī;

I_i — vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību attiecīgajai pašvaldībai;

I_{max} — augstākie vērtētie ieņēmumi uz vienu izlīdzināmo vienību valstī;

D — valsts budžeta dotācija kopā;

N — izlīdzināmo vienību skaits visās pašvaldībās kopā.

156. 105L/12 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119., 189., 204., 214., 220., 257. nr.; 2015, 29., 68. nr.) šādus grozījumus:

1. 24. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 10. punktu šādā redakcijā:

“10) sadalīt termiņos vai atlikt uz laiku līdz pieciem gadiem nokavēto nodokļu maksājumu samaksu, ja Ministru kabinets ir atbalstījis Zemkopības ministrijas sagatavoto atzinumu par nepieciešamību atbalstīt konkrēto zivsaimniecības nozares nodokļu maksātāju finansiālo grūtību pārvarēšanai saistībā ar Krievijas Federācijas noteiktajiem ierobežojumiem.”;

papildināt pantu ar 1.⁶ daļu šādā redakcijā:

“(1⁶) Nodokļu maksātājs, kas atbilst šā panta pirmās daļas 10. punktam, motivētu iesniegumu par nokavēto nodokļu maksājumu sadalīšanu termiņos vai atlikšanu uz laiku līdz pieciem gadiem iesniedz nodokļu administrācijai ne vēlāk kā mēnesi pēc maksājuma termiņa iestāšanās. Nodokļu administrācija rakstveidā vienojas ar nodokļu maksātāju par parāda samaksas grafiku un, izskatot minēto iesniegumu, ievēro Komisijas (ES) 2013. gada 18. decembra regulu Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu de minimis atbalstam (Dokuments attiecas uz EEZ) (Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 2013. gada 24. decembris, Nr. L 352/1) vai Komisijas (ES) 2014. gada 27. jūnija regulu Nr. 717/2014 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu de minimis atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē (Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 2014. gada 28. jūnijs, Nr. L 190/45), kā arī ņem vērā šādus faktoros:

- 1) vai nodokļu maksātājs ievēro nodokļus regulējošos normatīvajos aktos noteiktos nodokļu maksājumu samaksas termiņus;
- 2) vai pēdējās nodokļu revīzijas (audita) laikā nodokļu maksātājam nav konstatēti pārkāpumi.”

2. Aizstāt pārejas noteikumu 162. punktā skaitli “2015.” ar skaitli “2016.”.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 11. jūnijā.

Valsts prezidents **A. Bērziņš**

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

157. 106L/12 Grozījumi Valsts probācijas dienesta likumā

Izdarīt Valsts probācijas dienesta likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 2. nr.; 2005, 8. nr.; 2006, 24. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 2., 14., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 183. nr.; 2011, 120. nr.; 2012, 189. nr.; 2014, 204, 257. nr.; 2015, 11. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt likumu ar 10.¹ pantu šādā redakcijā:

“10.¹ pants. Probācijas klientiem paredzēto sociālās rehabilitācijas pakalpojumu līdzfinansēšanas kārtība

(1) Valsts probācijas dienests atbilstoši likumā par valsts budžetu kārtējam gadam piešķirtajai apropriācijai līdzfinansē probācijas klientiem uzraudzības ietvaros paredzētos sociālās rehabilitācijas pakalpojumus. Sociālās rehabilitācijas pakalpojumi probācijas klientam tiek līdzfinansēti ne ilgāk kā 12 mēnešus.

(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts probācijas dienests līdzfinansē probācijas klientiem uzraudzības ietvaros paredzētos sociālās rehabilitācijas pakalpojumus, un līdzfinansēšanas apmēru.”

2. Papildināt 11. panta trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Valsts probācijas dienests nosūta uzraudzībā esošu probācijas klientu pie sociālo pakalpojumu sniedzēja sociālās rehabilitācijas pakalpojuma saņemšanai, ja tas nepieciešams probācijas klienta integrācijai sabiedrībā un viņa uzraudzības kvalitatīvai nodrošināšanai.”

3. Papildināt 20. pantu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) vismaz viena tā sociālo pakalpojumu sniedzēja pārstāvis, kas nodrošina sociālās rehabilitācijas pakalpojumus probācijas klientiem.”

4. Papildināt 21. pantu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) vismaz viena tā sociālo pakalpojumu sniedzēja pārstāvis, kas nodrošina sociālās rehabilitācijas pakalpojumus probācijas klientiem.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 13. punktu šādā redakcijā:

“13. Šā likuma 10.¹ pants stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 28. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**158. 107L/12 Par Latvijas Republikas pievienošanos 2012. gada
24. maija Līgumam par sadarbību liecinieku
aizsardzības jomā**

1. pants. 2012. gada 24. maija Līgums par sadarbību liecinieku aizsardzības jomā (turpmāk — Līgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Līguma 10. panta izpratnē Latvijas Republikas valsts kontaktpunkts ir Valsts policija.

3. pants. Līgums stājas spēkā tā 16. panta 3. punktā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar šo likumu izsludināms Līgums angļu valodā un tā tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 4. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.

LĪGUMS PAR SADARBĪBU LIECINIEKU AIZSARDZĪBAS JOMĀ

Līgumslēdzējas puses,

- ŅEMOT VĒRĀ sadarbību starp Austrijas Republikas, Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Horvātijas Republikas, Polijas Republikas, Rumānijas Republikas, Slovākijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Ungārijas Republikas kompetentajām ministrijām Zalcburga foruma ietvaros;
- VĒLOTIES attīstīt un uzlabot savstarpējo sadarbību liecinieku aizsardzības jomā;
- ŅEMOT VĒRĀ labākās prakses modeļus, ko *Europol* izstrādājis liecinieku aizsardzības jomā;
- ATZĪSTOT divpusējos un daudzpusējos līgumus policijas sadarbības jomā, kas noslēgti starp līgumslēdzējām pusēm;
- ŅEMOT VĒRĀ līgumslēdzēju pušu valsts tiesību aktus un Eiropas Savienības tiesību aktus, tostarp regulas attiecībā uz personas datu aizsardzību;
- ŅEMOT VĒRĀ Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (*UNTOC*);
- ŅEMOT VĒRĀ Apvienoto Nāciju Organizācijas 2003. gada Pretkorupcijas Konvenciju (*UNCAC*);
- ŅEMOT VĒRĀ attiecīgos Eiropas Padomes dokumentus;
- IEVĒROJOT Eiropas Savienībā pastāvošo personu brīvu pārvietošanos un problēmas, ko tā rada liecinieku aizsardzības jomā,

ir vienojušās par turpmāko.

1. pants

Šā līguma mērķis ir attīstīt un uzlabot līgumslēdzēju pušu savstarpējo sadarbību ar liecinieku aizsardzību saistītos jautājumos.

2. pants

1. Līgumslēdzēju pušu valsts kontaktpunkti, kas minēti 10. pantā, tieši sadarbojas liecinieku aizsardzības jomā pēc rakstiska pieprasījuma saņemšanas. Valstu kontaktpunktu kompetenci nosaka valstu tiesību akti.

2. Jo īpaši sadarbības jomā iekļauj personu pārvietošanu un aizsardzību, informācijas apmaiņu, administratīvo, tehnisko un loģistikas atbalstu un liecinieku aizsardzības vienību darbinieku apmācību.

3. Aizsargājamā persona, ko plānots pārvietot, jāiekļauj tās līgumslēdzējas puses valsts aizsardzības programmā, kura iesniegusi pieprasījumu, bet steidzamības gadījumā jābūt pietiekamam pamatam pieņemt, ka šī persona tiks iekļauta pieprasījuma iesniedzējas līgumslēdzējas puses valsts aizsardzības programmā, ja šāda iespēja ir paredzēta pieprasījuma saņēmējas līgumslēdzējas puses valsts tiesību aktos. Kad saistībā ar šo personu aizsardzību tiek veikti atbalsta pasākumi, attiecīgi piemēro pieprasījuma saņēmējas līgumslēdzējas puses valsts tiesību aktus. Aizsargājamo personu patur pieprasījuma iesniedzējas līgumslēdzējas puses valsts aizsardzības programmā.

4. Pieprasījuma iesniedzēja līgumslēdzēja puse sniedz pieprasījuma saņēmējai līgumslēdzējai pusei visu informāciju, kas tai nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

5. Apdraudētas personas uzņemšana pieprasījuma iesniedzējas līgumslēdzējas puses valsts aizsardzības programmā ir pilnīgi šīs līgumslēdzējas puses kompetencē. Pieprasījuma saņēmēja līgumslēdzēja puse neveic uzņemšanas pamatojuma atkārtotu novērtēšanu.

6. Pieprasījuma saņēmēja līgumslēdzēja puse var pārtraukt atbalsta pasākumu piemērošanu, ja šādam lēmumam ir nopietns pamatojums un šāds lēmums ir iepriekš pienācīgi paziņots pieprasījuma iesniedzējai līgumslēdzējai pusei. Šādā gadījumā pieprasījuma iesniedzēja līgumslēdzēja puse pieņem atpakaļ attiecīgo personu.

3. pants

Savstarpēji apstiprinātus nosacījumus, saskaņā ar kuriem personas tiek pārvietotas, aizsargātas un saņem palīdzību katrā atsevišķā gadījumā, nosaka atsevišķā dokumentā, ko noslēguši konkrētajā gadījumā iesaistīto līgumslēdzēju pušu valsts kontaktpunkti, kuri minēti 10. pantā. Būtiskas pārmaiņas aizsargātās personas situācijā jāatspoguļo šā dokumenta grozījumos vai jaunā dokumentā.

4. pants

Vienas līgumslēdzējas puses valsts kontaktpunkta amatpersonas, kas, pamatojoties uz šo līgumu, darbojas citas līgumslēdzējas puses teritorijā, ievēro uzņemošās līgumslēdzējas puses valsts kontaktpunkta norādījumus.

5. pants

1. Attiecībā uz ieročiem, munīciju un aprīkojumu, ko vienas līgumslēdzējas puses valsts kontaktpunkta amatpersonas, īstenojot šo līgumu, ievēd citas līgumslēdzējas puses teritorijā, un attiecībā uz transportlīdzekļiem, ko šīs amatpersonas izmanto citas līgumslēdzējas puses teritorijā, piemēro Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmuma 2008/615/TI par pārobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārobežu noziedzību, 19. panta noteikumus.

2. Vienas līgumslēdzējas puses valsts kontaktpunkta amatpersonas, īstenojot šo līgumu citas līgumslēdzējas puses teritorijā, var izmantot savus ieročus, munīciju un aprīkojumu tikai likumīgai paš aizsardzībai vai citu personu aizsardzībai.

3. Lai nodrošinātu aizsargpasākumu konfidencialitāti, amatpersonas var slēpt savu īsto identitāti un izmantot transportlīdzekļus.

4. Ja, īstenojot šo līgumu un iepriekš saņemot apstiprinājumu, pieprasījuma iesniedzējas līgumslēdzējas puses amatpersonas plāno darboties citas līgumslēdzējas puses teritorijā, pieprasījuma iesniedzējas līgumslēdzējas puses valsts kontaktpunkts iepriekš sniedz pieprasījuma saņēmējas līgumslēdzējas puses kontaktpunktam šādu informāciju:

- darbības mērķis;
- amatpersonu identitāte;
- amatpersonu vestie ieroči, municija un aprīkojums;
- amatpersonu izmantotie transportlīdzekļi.

6. pants

Attiecībā uz aizsardzību un atbalstu, vispārējiem civiltiesiskās atbildības noteikumiem, kriminālatbildību un darba attiecībām atbilstoši piemēro Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmuma 2008/615/TI par pārobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārobežu noziedzību, 20.–23. panta noteikumus.

7. pants

Attiecībā uz to personu datu aizsardzību, ko līgumslēdzējas puses sniedz, īstenojot šo līgumu, piemēro Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās. Katra līgumslēdzēja puse savos valsts tiesību aktos garantē tādu personas datu aizsardzības līmeni, kurš atbilst vismaz līmenim, ko nosaka Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencija par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi un tās 2001. gada 8. novembra Papildprotokols, un, to darot, ievēro Eiropas Padomes Ministru komitejas 1987. gada 17. septembra Rekomendācijas Nr. R(87)15, kuras reglamentē personas datu izmantošanu policijas vajadzībām, arī tad, ja datus neapstrādā automātiski.

8. pants

Līgumslēdzējas puses nodrošina visas tās informācijas pilnīgu konfidencialitāti un fizisku aizsardzību, ko līgumslēdzējas puses sniedz, īstenojot šo līgumu, un šim nolūkam veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar to valsts tiesību aktiem. Apmaiņa ar klasificētu informāciju notiek vienīgi starp līgumslēdzēju pušu valsts kontaktpunktiem.

9. pants

Atsevišķos gadījumos, kad līgumslēdzēja puse uzskata, ka pieprasījuma pieņemšana saskaņā ar šo līgumu var nelabvēlīgi ietekmēt tās valsts drošību, sabiedrisko kārtību, valsts intereses vai valsts tiesību aktus, tā var pilnīgi vai daļēji atteikties sadarbību vai noteikt, ka sadarbība iespējama saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem, vienlaikus ievērojot citas starptautiskās sadarbības saistības.

10. pants

Saistībā ar šajā līgumā noteikto sadarbību katra līgumslēdzēja puse izraugās valsts kontaktpunktu, kad tā deponē ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu saskaņā ar 15. vai 16. pantu. Šis valsts kontaktpunkts ir vienība, kas vada valsts aizsardzības programmu.

11. pants

1. Pieprasījuma iesniedzēja līgumslēdzēja puse sedz aizsargāto personu dzīvošanas izmaksas un izmaksas, kas saistītas ar citiem pasākumiem, kurus šī līgumslēdzēja puse pieprasījusi attiecībā uz aizsargātajām personām. Pieprasījuma iesniedzēja līgumslēdzēja puse sedz ar personālu un materiālajiem resursiem saistītās izmaksas, kas nepieciešamas šo personu aizsardzībai.

2. Katra līgumslēdzēja puse sedz visas citas izmaksas, kas tās iestādēm rodas, īstenojot šo līgumu.

3. Īpašos gadījumos iesaistītie valsts kontaktpunkti atbilstoši 3. pantam var atsevišķā dokumentā vienoties par citu izmaksu segšanas kārtību.

12. pants

1. Šā līguma noteikumus Eiropas Savienības dalībvalstis piemēro, ciktāl tie nav pretrunā Eiropas Savienības tiesību aktiem. Ja Eiropas Savienība nākotnē ievieš noteikumus, kas ietekmē šā līguma darbības jomu, tad, piemērojot attiecīgos šā līguma noteikumus, prioritāte ir Eiropas Savienības tiesību aktiem.

2. Šis līgums neskar tiesības un pienākumus, kas izriet no jebkādiem spēkā esošiem līgumslēdzēju pušu divpusējiem vai daudzpusējiem līgumiem.

13. pants

Pēc līgumslēdzējas puses pieprasījuma no līgumslēdzēju pušu pārstāvjiem veidota apvienotā darba grupa novērtē šā līguma īstenošanu un nosaka papildinājumu un grozījumu nepieciešamību.

14. pants

1. Šā līguma depozitārijs ir Slovēnijas Republikas valdība.

2. Depozitārijs nekavējoties informē līgumslēdzējas puses par visiem ar šo līgumu saistītajiem ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas un pievienošanās instrumentiem un citiem paziņojumiem, kas attiecas uz šo līgumu.

3. Depozitārijs nosūta šā līguma apliecinātu norakstu katrai parakstītājai pusei un Apvienoto Nāciju Organizācijas sekretariātam reģistrācijai un publicēšanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 102. pantu.

15. pants

1. Šis līgums starp divām ratificējošām līgumslēdzējām pusēm stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad deponēts otrais ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instruments. Attiecībā uz citām līgumslēdzējām pusēm šis līgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad deponēts to ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instruments.

2. Depozitārijs paziņo visām līgumslēdzējām pusēm līguma spēkā stāšanās dienu.

16. pants

1. Šim līgumam var pievienoties visas Eiropas Savienības dalībvalstis un citas valstis, kuras piemēro Šengenas *acquis*. Depozitārijs nosūta apliecinātu līguma norakstu katrai valstij, kura pievienojas līgumam.

2. Pievienošanās instrumentus deponē depozitārijam.

3. Šis līgums stājas spēkā attiecībā uz valsti, kura tam pievienojas, otrā mēneša pirmajā dienā pēc tās pievienošanas instrumenta deponēšanas.

17. pants

1. Šo līgumu noslēdz uz nenoteiktu laiku.

2. Katra līgumslēdzēja puse var izstāties no šā līguma, pa diplomātiskiem kanāliem iesniedzot depozitārijam rakstisku paziņojumu.

3. Izstāšanās stājas spēkā pēc sešiem mēnešiem no dienas, kad depozitārijs saņēmis minēto paziņojumu.

4. Ja tās līgumslēdzējas puses valsts kontaktpunkts, kura izstājas no šā līguma, ir parakstījis atsevišķus dokumentus saskaņā ar 3. pantu, šie atsevišķie dokumenti paliek spēkā līdz brīdim, kad attiecīgo līgumslēdzēju pušu valsts kontaktpunkti savstarpēji vienojas par attiecīgajā atsevišķajā dokumentā noteiktās sadarbības izbeigšanu, šādos gadījumos pilnīgi ievērojot ar aizsargājamo personu drošību saistītos apsvērumus.

159. 108L/12 Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā

Izdarīt Elektroenerģijas tirgus likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 12. nr.; 2008, 10. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 117. nr.; 2013, 211., 232. nr.; 2014, 60., 189., 257. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 37.¹ pantu šādā redakcijā:

“37.¹ pants. Elektroenerģijas tirgus operators

(1) Elektroenerģijas tirgus operators ir juridiskā persona, kas organizē elektroenerģijas biržu, kurā tās dalībnieki pērk un pārdod elektroenerģiju, un nodrošina tās pašas dienas un nākamās dienas elektroenerģijas tirgu savienošanu ar citas Eiropas Savienības dalībvalsts elektroenerģijas tirgu, ar kuras elektroenerģijas sistēmu ir starpvalstu savienojums.

(2) Elektroenerģijas tirgus operatoru apstiprina, atsauc un tā darbību uzrauga Regulators, ievērojot Eiropas Komisijas īstenošanas aktus, kas pieņemti, papildinot Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 714/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu.

(3) Regulators savu funkciju veikšanai ir tiesīgs pieprasīt tam nepieciešamo informāciju no elektroenerģijas tirgus operatora.”

2. Izslēgt 37.² pantu.

Likums stājas spēkā vienlaikus ar Komisijas regulu, ar ko, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu, izveido jaudas piešķiršanas un pārslodzes vadības vadlīnijas.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 4. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.

160. 109L/12 Statistikas likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **administratīvie datu avoti** — reģistri, datubāzes, informācijas sistēmas un citi informācijas avoti;
- 2) **dati** — fiziskās personas dati, dati par privāto tiesību juridisko personu un šādu personu apvienību, kā arī dati par valsts institūciju;
- 3) **klasifikācija** — sistematizēts objektu sadalījums pēc noteiktām pazīmēm, kurā katram objektam vai objektu grupai ir piešķirts kods;
- 4) **oficiālā statistika** — statistika, kas atbilst šajā likumā noteiktajiem mērķiem un kritērijiem un ir iekļauta oficiālās statistikas programmā;
- 5) **oficiālās statistikas nodrošināšana** — darbību un paņēmieni kopums, kas nodrošina oficiālās statistikas plānošanu, izstrādi, datu iegūšanu, apstrādi, analīzi un izplatīšanu;
- 6) **respondents** — privātpersona vai valsts institūcija, kurai pieprasa datus par statistisko vienību;
- 7) **statistikas jomas standarts** — dokuments (tiesību akts, rokasgrāmata, labā prakse, vadlīnijas vai cits dokuments) un informācijas tehnoloģiju instruments, kas nosaka oficiālās statistikas nodrošināšanas prasības;
- 8) **statistika** — informācija, kas raksturo statistisko vienību kopumu vai procesu;
- 9) **statistikas iestāde** — valsts institūcija, kura nodrošina oficiālo statistiku;
- 10) **statistikā vienība** — novērojamā pamatvienība (piemēram, fiziskā persona, juridiskā persona, mājsaimniecība, valsts institūcija), uz kuru attiecas dati;
- 11) **valsts institūcija** — Ministru kabinetam padota tiešās pārvaldes iestāde, pārvaldes iestāde, kas nav padota Ministru kabinetam, atvasināta publiska persona un tās iestāde, tiesu varas institūcija, kā arī privātpersona, kurai deleģēti valsts pārvaldes uzdevumi.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir nodrošināt oficiālo statistiku par sabiedrībā notiekošajām ekonomiskajām, demogrāfiskajām un sociālajām parādībām un procesiem, kā arī par vidi.

3. pants. Likuma piemērošanas izņēmums

Likums neattiecas uz statistiku, kuru Latvijas Banka nodrošina saskaņā ar likumu "Par Latvijas Banku".

II nodaļa

Oficiālās statistikas nodrošināšanas sistēma

4. pants. Oficiālās statistikas nodrošināšanas sistēmas iestādes

(1) Oficiālās statistikas nodrošināšanas sistēmu veido statistikas iestādes un Statistikas padome.

(2) Oficiālās statistikas sistēmas vadošā iestāde ir Centrālā statistikas pārvalde (turpmāk — Pārvalde). Pārvalde ir tiešās pārvaldes iestāde, kura darbojas Ekonomikas ministrijas pārraudzībā.

(3) Pārvalde īsteno funkcionālo padotību attiecībā uz citām statistikas iestādēm oficiālās statistikas nodrošināšanas jomā, sniedzot metodiskus norādījumus, pārbaugot oficiālās statistikas nodrošināšanas atbilstību tiesību aktiem, kā arī izdodot rīkojumus, kas nepieciešami oficiālās statistikas nodrošināšanai.

(4) Statistikas iestādes izdotu administratīvo aktu oficiālās statistikas nodrošināšanas jomā var apstrīdēt Pārvaldei. Pārvaldes lēmums pārsūdzams tiesā. Ja sākotnējo administratīvo aktu oficiālās statistikas nodrošināšanas jomā izdevusi Pārvalde, to var apstrīdēt Pārvaldes vadītājam. Pārvaldes vadītāja lēmumu var pārsūdzēt tiesā.

5. pants. Oficiālās statistikas nodrošināšanas mērķi un oficiālās statistikas kritēriji

(1) Oficiālo statistiku nodrošina, lai sasniegtu kādu no šādiem mērķiem:

- 1) normatīvo aktu vai attīstības plānošanas dokumentu izstrāde, ieviešana, uzraudzība vai novērtēšana vai attīstības scenāriju vai prognožu izstrāde;
- 2) normatīvajos aktos noteikto valsts institūciju funkciju izpilde, izņemot privātpersonu kontrolēšanas, uzraudzības vai sodīšanas funkciju izpildi;
- 3) sabiedrības vispusīga informēšana.

(2) Statistiku iekļauj oficiālās statistikas programmā, balstoties uz šādiem kritērijiem:

- 1) statistikas nodrošināšana ir pamatota ar likumu, Ministru kabineta tiesību aktu, Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu vai Latvijai saistošu starptautisko līgumu;
- 2) statistikas nodrošināšana atbilst statistikas jomas standartiem.

6. pants. Oficiālās statistikas nodrošināšanas plānošana un oficiālās statistikas programma

(1) Oficiālās statistikas nodrošināšanu valsts institūcija plāno triju gadu periodam (turpmāk — plānošanas periods), ņemot vērā esošās vai plānotās aktivitātes šā likuma 5. panta pirmajā daļā noteikto mērķu sasniegšanai, statistikas lietotāju vajadzības un statistikas nodrošināšanas lietderību.

(2) Oficiālās statistikas programma ir plānošanas periodā nodrošināmās oficiālās statistikas saraksts. Oficiālās statistikas programmu apstiprina Ministru kabinets, izdodot noteikumus, kuros nosaka:

- 1) oficiālās statistikas (apsekojuma vai aprēķina) nosaukumu un publicējamās rādītājus;
- 2) katra publicējamā rādītāja detalizāciju;
- 3) statistikas iestādi, kura ir atbildīga par oficiālās statistikas nodrošināšanu;
- 4) oficiālās statistikas publicēšanas periodiskumu;
- 5) datu iegūšanas veidu un avotu;
- 6) no privātpersonas un administratīvajiem datu avotiem iegūstamo fiziskās personas datu veidu, apjomu un izmantošanas mērķi.

7. pants. Statistikas iestādes kompetence, nodrošinot oficiālo statistiku

(1) Statistikas iestāde oficiālo statistiku nodrošina patstāvīgi. Statistikas iestādei rīkojumus par oficiālās statistikas nodrošināšanu dot un statistikas iestādes darbības tiesiskumu oficiālās statistikas nodrošināšanas jomā vērtēt var tikai Pārvalde.

(2) Statistikas iestāde:

- 1) savas kompetences un piešķirto finanšu līdzekļu ietvaros, sadarbojoties ar statistikas lietotājiem, plāno oficiālās statistikas nodrošināšanu;
- 2) savlaicīgi nodrošina oficiālās statistikas programmā noteikto oficiālo statistiku;
- 3) lemj par atbilstošākā statistikas jomas standarta piemērošanu;
- 4) nodrošina oficiālo statistiku saskaņā ar statistikas jomas standartiem;
- 5) dokumentē un dara zināmas sabiedrībai tās izmaiņas statistikas jomas standartos, kuras ietekmē oficiālās statistikas salīdzināmību;
- 6) nosaka datu pārbaudes un kvalitātes novērtēšanas metodes;
- 7) izplata oficiālo statistiku, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visiem tās lietotājiem;
- 8) nodrošina statistisko konfidencialitāti šajā likumā noteiktajā kārtībā;
- 9) savas kompetences jomā publicē savā tīmekļa vietnē oficiālās statistikas veidlapas aizpildāmā formā vai nodrošina tām piekļuvi, izmantojot savu tīmekļa vietni;
- 10) veic pasākumus oficiālās statistikas izmaksu efektivitātes paaugstināšanai un administratīvā sloga samazināšanai, to skaitā oficiālās statistikas nodrošināšanā izvēlas administratīvos datu avotus, ievērojot šā likuma 15. pantu;
- 11) savas kompetences ietvaros nodrošina Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta regulas Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienu Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienu Statistikas programmu komiteju (turpmāk — Regula Nr. 223/2009) prasību ievērošanu;
- 12) pēc Pārvaldes pieprasījuma sniedz informāciju Pārvaldei par savas kompetences jomā esošās oficiālās statistikas nodrošināšanu, kā arī par Regulas Nr. 223/2009 prasību ievērošanu;
- 13) lieto nacionālās, Eiropas Savienības vai starptautisko organizāciju izveidotās statistiskās klasifikācijas oficiālās statistikas nodrošināšanā;
- 14) pilda citus šajā likumā noteiktos pienākumus.

(3) Statistikas iestādei ir tiesības:

- 1) nodrošināt privātpersonām statistikas izstrādes, datu iegūšanas, apstrādes, analīzes un izplatīšanas pakalpojumus saskaņā ar statistikas iestādes maksas pakalpojumu cenrādi;
- 2) pēc valsts institūcijas lūguma nodrošināt statistikas izstrādes, datu iegūšanas, apstrādes, analīzes un izplatīšanas pakalpojumus, kuri nav iekļauti oficiālās statistikas programmā un kuru nodrošināšana ietver oficiālās statistikas nodrošināšanā neievāktu datu iegūšanu vai papildu datu apstrādi. Šādus pakalpojumus statistikas iestāde nodrošina, ja valsts institūcija kompensē to nodrošināšanas izmaksas Ministru kabineta noteiktajā apmērā, ja vien tas neapdraud statistikas iestādes funkciju pienācīgu izpildi;
- 3) nodrošināt starptautiskajām organizācijām statistikas izstrādes, datu iegūšanas, apstrādes, analīzes un izplatīšanas pakalpojumus saskaņā ar starptautiskās organizācijas izteikto piedāvājumu, ja vien tas neapdraud statistikas iestādes funkciju pienācīgu izpildi.

(4) Ministru kabinets izdod noteikumus, kuros nosaka šā panta trešās daļas 2. punktā minēto pakalpojumu nodrošināšanas izmaksu apmēru.

8. pants. Pārvaldes kompetence

(1) Pārvalde:

- 1) koordinē oficiālās statistikas nodrošināšanas sistēmas attīstības procesus;
- 2) sagatavo oficiālās statistikas programmu, tai skaitā izvērtē un lemj par to, vai valsts institūcijas statistika, kuru attiecīgā institūcija plāno iekļaut oficiālās statistikas programmā, atbilst oficiālās statistikas mērķiem un kritērijiem;
- 3) sagatavo skaitīšanas programmu;
- 4) sagatavo statistisko klasifikāciju un oficiālās statistikas veidlapu katalogu;
- 5) veic patēriņa preču un pakalpojumu cenu statistisko novērošanu;
- 6) piedalās valsts institūciju pārziņā esošo administratīvo datu avotu ierakstu sākotnējā izstrādē, turpmākajā pilnveidošanā un lēmuma pieņemšanā par to izmantošanas pārtraukšanu, veicinot administratīvo datu avotu ierakstu turpmāku izmantošanu oficiālās statistikas nodrošināšanas mērķiem, un koordinē tādu valsts institūciju pārziņā esošu administratīvo datu avotu ierakstu standartizāciju, kuriem ir būtiska nozīme, sagatavojot datus, kas izmantojami oficiālās statistikas nodrošināšanai;
- 7) nodrošina Eiropas statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas darbību koordinēšanu valsts līmenī saskaņā ar Regulu Nr. 223/2009 un Eiropas statistikas jautājumos darbojas kā Eiropas Komisijas kontaktpunkts Latvijā.

(2) Pārvaldei ir šādas tiesības:

- 1) slēgt dotāciju līgumus un publisko iepirkumu līgumus ar Eiropas Komisiju;
- 2) kompensēt valsts institūcijai izmaksas par administratīvo datu avotu datu sagatavošanu, kā arī citu datu sagatavošanu atbilstoši Pārvaldes noteiktajai datu struktūrai;
- 3) īstenot citas šajā likumā noteiktās tiesības.

9. pants. Statistikas padome

(1) Statistikas padome ir konsultatīva institūcija, kuras mērķis ir veicināt oficiālās statistikas nodrošināšanas sistēmas attīstību, sniegt statistikas iestādēm rekomendācijas par oficiālās statistikas nodrošināšanas sistēmu, veicināt sadarbību starp statistikas iestādēm, respondentiem un oficiālās statistikas lietotājiem, kā arī sniegt viedokli par oficiālās statistikas programmas projektu.

(2) Statistikas padomes nolikumu un sastāvu apstiprina ekonomikas ministrs. Statistikas padomes locekļu pilnvaru termiņš ir četri gadi. Statistikas padomes locekli darbam padomē var apstiprināt atkārtoti.

(3) Statistikas padomes loceklis par līdzdalību Statistikas padomē atlīdzību nesaņem.

III nodaļa

Oficiālās statistikas nodrošināšanas organizēšana

10. pants. Oficiālās statistikas programmas sagatavošanas kārtība

(1) Valsts institūcija atbilstoši šā likuma 5. pantam un 6. panta pirmajai daļai izvērtē statistiku, kuru tā plāno iekļaut oficiālās statistikas programmā, un līdz kārtējā gada 1. jūnijam izvērtēšanas rezultātus paziņo Pārvaldei.

(2) Saskaņā ar šā panta pirmo daļu valsts institūcija sniedz Pārvaldei izvērtējumu, kurā norāda vismaz šādu informāciju:

- 1) statistikas (apsekojuma vai aprēķina) nosaukumu un publicējamās rādītājus;
- 2) katra publicējamā rādītāja detalizāciju;
- 3) statistikas sagatavošanas nepieciešamību un detalizētu pamatojumu, ievērojot šā likuma 5. panta pirmo daļu un 6. panta pirmo daļu;
- 4) statistikas kritēriju izvērtējumu, ievērojot šā likuma 5. panta otro daļu;
- 5) datu iegūšanas veidu un avotu;
- 6) statistikas publicēšanas periodiskumu;
- 7) apstrādājamo personas datu veidus, apjomu un izmantošanas mērķi.

(3) Valsts institūcija, pamatojoties uz Pārvaldes pieprasījumu, precizē iesniegto izvērtējumu.

(4) Pārvalde sagatavo oficiālās statistikas programmas projektu, ņemot vērā šā likuma 8. panta pirmās daļas 2. punktu. Pirms oficiālās statistikas programmas projekta izsludināšanas valsts sekretāru sanāksmē to izskata Statistikas padome.

(5) Ja valsts institūcija plānošanas periodā plāno oficiālās statistikas programmā iekļaut jaunu oficiālo statistiku, grozījumus oficiālās statistikas programmā sagatavo Pārvalde, ievērojot šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētos noteikumus.

11. pants. Oficiālās statistikas veidlapas

Ministru kabinets apstiprina statistikas iestāžu izstrādāto oficiālo statistikas veidlapu paraugus un nosaka veidlapu iesniegšanas un aizpildīšanas kārtību.

12. pants. Oficiālās statistikas veidlapu katalogs

(1) Oficiālās statistikas nodrošināšanai izmantojamās oficiālās statistikas veidlapas tiek iekļautas oficiālās statistikas veidlapu katalogā (turpmāk — veidlapu katalogs).

(2) Pārvalde nosaka veidlapu katalogā ietveramo informāciju, publicē veidlapu katalogu savā tīmekļa vietnē un aktualizē to reizi gadā.

13. pants. Datu avoti un datu iegūšanas veidi

(1) Statistikas iestāde oficiālās statistikas nodrošināšanai datus par statistiskajām vienībām iegūst:

- 1) tieši no respondentiem;
- 2) tieši, novērojot statistiskās vienības;
- 3) netieši no administratīvajiem datu avotiem.

(2) Statistikas iestāde oficiālās statistikas nodrošināšanā izmanto administratīvos datu avotus, izņemot šādus gadījumus:

- 1) administratīvajos datu avotos lietotā statistiskās vienības definīcija neatbilst statistikas iestādes lietotajai statistiskās vienības definīcijai;
- 2) administratīvo datu avotu rādītāji neatbilst statistikas iestādes datu avotu rādītāja definīcijai;
- 3) administratīvie datu avoti datu klasificēšanai izmanto klasifikācijas, kas nav saderīgas ar vispārārtzītām vai tiesību aktos noteiktajām statistiskajām klasifikācijām;
- 4) datus no administratīvajiem datu avotiem nevar iegūt oficiālās statistikas nodrošināšanai noteiktajos apstrādes un publicēšanas termiņos;
- 5) administratīvie datu avoti ir neprecīzi, kļūdaini vai nesatur oficiālās statistikas nodrošināšanai nepieciešamos datus;

6) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos valsts institūcija, privāto tiesību juridiskā persona vai šo personu apvienība nav tiesīga nodot datus statistikas iestādei.

(3) Ja statistikas iestāde šā panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos neizmanto administratīvos datu avotus, tā pieprasa datus no respondenta saskaņā ar šā likuma 14. panta pirmo daļu.

14. pants. Datu iegūšana no respondenta

(1) Statistikas iestādei ir tiesības pieprasīt, lai respondents sagatavo un sniedz datus par statistisko vienību, arī ierobežotas pieejamības informāciju nolūkā nodrošināt oficiālo statistiku. Respondents statistikas iestādei tās noteiktajā termiņā, formā un apjomā sniedz patiesus datus. Pēc statistikas iestādes pieprasījuma respondents sniedz rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumus par šiem datiem.

(2) Pēc Pārvaldes pieprasījuma šā likuma 8. panta pirmās daļas 5. punktā noteiktajā gadījumā privātpersonai ir pienākums atļaut novērot faktiskās cenas un sniegt patiesu un pilnīgu pamatinformāciju par cenām un tarifiem. Ar jēdzienu “pamatinformācija” šīs daļas ietvaros saprot visas cenu statistikas aprēķiniem nepieciešamās preču un pakalpojumu cenas un svarus, kas atspoguļo šo preču vai pakalpojumu patēriņa līmeni, laiku un struktūru atbilstoši cenu noteicošajām pazīmēm.

(3) Statistikas iestāde par pienākumu sniegt datus saskaņā ar šā panta pirmo daļu paziņo vismaz 20 dienas pirms datu sniegšanai noteiktā termiņa, izņemot gadījumus, kad datus pieprasa māsaimniecības apsekojumā, fiziskās personas izlases apsekojumā, kā arī skaitīšanā.

(4) Respondentam ir tiesības no statistikas iestādes saņemt informāciju par:

- 1) datu pieprasījuma tiesisko pamatu;
- 2) statistiskās konfidencialitātes nodrošināšanu;
- 3) tās personas pienākumiem un tiesībām, kura viņu intervē, ja oficiālās statistikas apsekojums tiek veikts intervijas veidā.

15. pants. Datu iegūšana no administratīvajiem datu avotiem un sadarbība ar valsts institūcijām, kuru pārziņā ir administratīvie datu avoti

(1) Valsts institūcija statistikas iestādei pēc tās pamatota pieprasījuma atklāj informāciju par datiem, ko tā apstrādā savos administratīvajos datu avotos, lai statistikas iestāde var izvērtēt datu izmantošanas iespējas oficiālās statistikas nodrošināšanai.

(2) Privāto tiesību juridiskajai personai, šo personu apvienībai un valsts institūcijai ir pienākums pēc statistikas iestādes pamatota pieprasījuma sniegt tai no saviem administratīvajiem datu avotiem oficiālās statistikas nodrošināšanai nepieciešamos datus, arī ierobežotas pieejamības informāciju. Datus no valsts institūcijas administratīvajiem datu avotiem sniedz bez maksas.

(3) Statistikas iestāde pieprasījumā par datu izsniegšanu no administratīvajiem datu avotiem norāda šādu informāciju:

- 1) datu pieprasījuma tiesisko pamatu;
- 2) izsniedzamo datu apjomu;
- 3) datu izsniegšanas formu;
- 4) informāciju par statistiskās konfidencialitātes nodrošināšanu.

(4) Valsts institūcija, uzturot, plānojot, ieviešot un pilnveidojot administratīvo datu avotu struktūru un saturu, veido šos avotus tā, lai dati atbilstu oficiālās statistikas nodrošināšanas vajadzībām un tos varētu sniegt statistikas iestādei oficiālās statistikas nodrošināšanai. Datu atbilstību oficiālās statistikas nodrošināšanas vajadzībām vērtē saskaņā ar šā likuma 13. panta otrajā daļā noteiktajiem datu neatbilstības veidiem.

16. pants. Pētījumi jaunas statistikas un statistikas jomas standartu izstrādei

(1) Statistikas iestādei ir tiesības veikt pētījumus, lai izstrādātu jaunus statistikas jomas standartus vai tādu statistiku, kas nav iekļauta oficiālās statistikas programmā, un lemtu par šīs statistikas iekļaušanu šajā programmā.

(2) Statistikas iestādei pētījuma ietvaros ir tiesības saņemt no valsts institūciju administratīvajiem datu avotiem šādus fizisko personu raksturojošus datus:

- 1) sociālais un demogrāfiskais statuss;
- 2) informācija par personas migrāciju;
- 3) mājokļa un dzīves apstākļi;
- 4) nodarbinātības statuss, profesija, saimnieciskās darbības veids, nostrādātās stundas, darba līguma veids, darba laiks un darba apstākļi;
- 5) izglītība;
- 6) ienākumi un citi māsaimniecības ekonomiskos resursus raksturojoši dati;
- 7) saņemtie valsts un pašvaldību pabalsti;
- 8) informācija par veselības aprūpes pakalpojumu izmantošanu.

(3) Pieprasot datus no valsts institūciju administratīvajiem datu avotiem, statistikas iestāde pamato savu pieprasījumu atbilstoši šā likuma 15. panta trešajā daļā noteiktajām prasībām.

(4) Statistikas iestādei ir tiesības šā likuma 13. panta otrajā daļā minētajos gadījumos neizmantojot valsts institūciju administratīvo datu avotu datus. Šādā gadījumā statistikas iestāde pētījuma ietvaros var veikt izmēģinājuma apsekojumu, lai iegūtu datus tieši no respondentiem, nosakot iegūstamo datu veidus un apjomu. Šajā daļā minētajā gadījumā respondenta dalība izmēģinājuma apsekojumā ir brīvprātīga, un statistikas iestāde par to informē respondentu.

(5) Pēc pētījuma pabeigšanas statistikas iestāde nodrošina to datu neatgriezenisku dzēšanu vai iznīcināšanu, kuri saņemti saskaņā ar šo pantu.

17. pants. Datu apstrāde un statistiskā konfidencialitāte

(1) Datus, kas iegūti saskaņā ar šā likuma 14., 15. un 16. pantu, statistikas iestāde izmanto oficiālās statistikas nodrošināšanai, izņemot šā likuma 25. un 26. pantā noteiktos gadījumus.

(2) Datus var pārveidot, papildināt vai savienot ar citiem statistikas iestādes rīcībā esošiem datiem, kā arī atkārtoti izmantot citas oficiālās statistikas nodrošināšanai.

(3) Statistikas iestādei, izmantojot datus, ir tiesības veidot un uzturēt statistiskos reģistrus oficiālās statistikas nodrošināšanai.

(4) Statistikas iestāde nosaka datu glabāšanas ilgumu, ņemot vērā oficiālās statistikas nodrošināšanas vajadzības.

(5) Fiziskās personas datus, kas iegūti oficiālās statistikas nodrošināšanai, anonimizē nekavējoties pēc to iegūšanas, pārbaudes un savienošanas, izņemot gadījumu, kad personas dati joprojām ir nepieciešami oficiālās statistikas nodrošināšanai. Statistikas iestāde nodrošina identificējošo datu atsevišķu un drošu glabāšanu no pārējiem datiem.

(6) Statistikas iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu neatļautu piekļuvi datiem, to sagrozīšanu vai izplatīšanu, nejaušu vai neatļautu iznīcināšanu.

(7) Statistikas iestādes nodarbinātajiem aizliegts izpaust datus un citu ierobežotas pieejamības informāciju, kas viņiem kļuvusi zināma, pildot dienesta vai darba pienākumus. Šajā daļā noteiktais attiecas arī uz personām, kuras uz laiku ir iesaistītas oficiālās statistikas nodrošināšanā vai ar kurām izbeigtas darba vai dienesta tiesiskās attiecības.

18. pants. Privātpersonas un valsts institūcijas tiesības iepazīties ar datiem

(1) Privātpersonai un valsts institūcijai ir tiesības vērsties statistikas iestādē un iepazīties ar datiem, kas par viņu ir savākti un glabājas statistikas iestādes informācijas sistēmā, kā arī lūgt, lai tos precizē.

(2) Statistikas iestāde atsaka precizēt datus, ja privātpersonas vai valsts institūcijas pieprasījums ir nepamatots faktisku vai tiesisku iemeslu dēļ.

19. pants. Oficiālās statistikas izplatīšana

(1) Statistikas iestāde izplata oficiālo statistiku tādā veidā, kas neļauj ne tieši, ne netieši identificēt privātpersonu vai valsts institūciju, izņemot šā likuma 25. pantā noteiktos gadījumus.

(2) Statistikas iestāde oficiālo statistiku, kuru tā nodrošina saskaņā ar oficiālās statistikas programmu, publicē iepriekš noteiktā brīdī sabiedrībai pieejamā veidā oficiālās statistikas portālā. Līdz oficiālās statistikas publicēšanas brīdim šo statistiku nepublisko.

(3) Statistikas iestādei, lai nodrošinātu sabiedrības vajadzības pēc oficiālās statistikas, ir tiesības izplatīt šo statistiku citos veidos.

20. pants. Oficiālās statistikas portāls

(1) Visu statistikas iestāžu oficiālo statistiku, metadatus un oficiālās statistikas publicēšanas kalendāru publicē oficiālās statistikas portālā, kura darbību tehniski un organizatoriski nodrošina Pārvalde.

(2) Ministru kabinets nosaka oficiālās statistikas portāla tehniskās, kā arī oficiālās statistikas publicēšanas un uzturēšanas prasības.

21. pants. Statistiskās klasifikācijas

Lai garantētu oficiālās statistikas salīdzināmību un apriti Latvijā, Eiropas Ekonomikas zonā un starptautiskajā līmenī, Ministru kabinets:

- 1) nosaka nacionālās statistiskās klasifikācijas;
- 2) apstiprina statistisko klasifikāciju sarakstu un nosaka šajā sarakstā iekļauto statistisko klasifikāciju ieviešanas, uzturēšanas un publicēšanas kārtību.

IV nodaļa

Skaitīšana

22. pants. Skaitīšana, tās veidi un skaitīšanas organizācijas vispārīgie noteikumi

(1) Skaitīšana ir noteiktā laikposmā veikts darbību kopums, kuru mērķis ir iegūt datus par skaitīšanas programmā noteiktajām statistiskajām vienībām.

(2) Latvijā veic:

- 1) tautas skaitīšanu;
- 2) mājokļu skaitīšanu;
- 3) lauksaimniecības skaitīšanu.

(3) Skaitīšanu veic ne retāk kā reizi 10 gados.

(4) Ministru kabinets ne vēlāk kā trīs gadus pirms kārtējās tautas skaitīšanas un mājokļu skaitīšanas nosaka laika momentu, kurā fiksējams statistisko vienību kopums un dati par statistisko vienību kopumu.

(5) Skaitīšanu veic un tās sagatavošanu nodrošina Pārvalde sadarbībā ar valsts institūcijām un privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām.

(6) Skaitīšanu finansē no valsts budžeta vai ārvalstu piešķirtajiem finanšu līdzekļiem.

23. pants. Skaitīšanas programma

(1) Skaitīšana notiek saskaņā ar skaitīšanas programmu. Skaitīšanas programmu, ievērojot starptautiskās un nacionālās vajadzības, sagatavo Pārvalde.

(2) Skaitīšanas programmu apstiprina Ministru kabinets, izdodot noteikumus, kuros nosaka:

- 1) statistisko vienību kopumu, par kuru skaitīšanā ir iegūstami dati;
- 2) skaitīšanā iegūstamo statistisko vienību raksturojošu rādītāju sarakstu;
- 3) skaitīšanas jautājumu sarakstu;
- 4) publicējamās oficiālās statistikas sarakstu un oficiālās statistikas publicēšanas grafiku;
- 5) apstrādājamo datu veidus, apjomu un izmantošanas mērķi.

24. pants. Skaitīšanas organizēšana par īpašām personu grupām

Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā iegūst datus no:

- 1) Latvijas Republikas diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonām, viņu ģimenes locekļiem un personām, kas Latvijas valsts uzdevumā strādā starptautiskajās organizācijās un pagaidām dzīvo ārpus Latvijas teritorijas;
- 2) Latvijas Republikas karavīriem un viņu ģimenes locekļiem, kas pagaidām dzīvo ārpus Latvijas teritorijas, kā arī personām, kas dzīvo slēgta tipa teritorijā esošajās dzīvojamās telpās;
- 3) personām, kas pilda dienesta pienākumus starptautiskajās operācijās un misijās;
- 4) personām, kas atrodas ieslodzījuma vietās.

V nodaļa

Datu izplatīšanas noteikumi

25. pants. Datu pieejamības vispārējie noteikumi

(1) Statistikas iestādei ir tiesības nodot datus citai statistikas iestādei oficiālās statistikas nodrošināšanai. Šādi saņemtos datus drīkst nodot tālāk citai statistikas iestādei oficiālās statistikas, arī Eiropas statistikas nodrošināšanai ar tās statistikas iestādes atļauju, no kuras attiecīgie dati saņemti.

(2) Saskaņā ar Regulu Nr. 223/2009 statistikas iestāde drīkst nodot datus Eiropas Savienības Statistikas birojam, citu Eiropas Savienības dalībvalstu statistikas iestādēm, Eiropas Centrālajai bankai un Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībniekiem.

(3) Datus un oficiālo statistiku, kas pieļauj tiešu vai netiešu privātpersonas identifikāciju, drīkst izplatīt, ja ir saņemta attiecīgās privātpersonas rakstveida atļauja, kurā norādīts izplatāmo datu veids un laikposms.

(4) Datus, kuri netieši ļauj identificēt privātpersonu vai valsts institūciju, drīkst izmantot pētnieciskam darbam šajā nodaļā noteiktajā kārtībā. Pētniecisks darbs šīs nodaļas izpratnē ir darbs, kas nodrošina situācijas izpēti, analīzi, konceptuālu priekšlikumu izstrādi vai ietekmes izvērtēšanu.

(5) Šā panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktie datu izplatīšanas ierobežojumi neattiecas uz šādiem datiem par privāto tiesību juridisko personu, šādu personu apvienību un valsts institūciju, kā arī tās darbību:

- 1) nosaukums, nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs, adrese, tālruna numurs un darbības veids;
- 2) nodarbināto personu skaits;

- 3) izstrādājumu veids, ko iegūst, apstrādā, ražo, transportē, uzkrāj, pērk vai pārdod, kā arī sniegto pakalpojumu veidi;
- 4) emisija vidē, vides kvalitāte, vides aizsardzības pasākumi vai dabas resursu lietošana;
- 5) publiski pieejama informācija, ja tā tiek publicēta nepārveidota, vai aprēķini, kas balstīti uz publiski pieejamu informāciju.

(6) Šā panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktie datu izplatīšanas izņēmumi neattiecas arī uz šādiem datiem par valsts institūciju un tās darbību:

- 1) dati, kas neatklāj privātpersonas datus, izņemot privātpersonu, kurai deleģēti valsts pārvaldes uzdevumi;
- 2) dati, kuriem nav noteikts ierobežotas pieejamības informācijas statuss citos normatīvajos aktos.

(7) Statistikas iestāde pēc pieprasījuma vai savas iniciatīvas var nodot datus Pārvaldei, kā arī kriminālprocesa virzītājam vai tiesai tādu lietu izskatīšanā, kuras skar statistikas nodrošināšanai nepieciešamo datu iesniegšanas kārtības vai statistiskās konfidencialitātes prasību pārkāpumus.

26. pants. Netieši identificējamo datu izmantošana pētnieciskam darbam un informācijas pieejamība

(1) Statistikas iestāde nodrošina piekļuvi pētnieciskam darbam tādiem netieši identificējamiem datiem, kurus tā var aizsargāt ar atbilstošām datu izpaušanas kontroles metodēm, kas novērš datu izmantošanu neatbilstošiem mērķiem.

(2) Statistikas iestāde oficiālās statistikas portālā publicē informāciju:

- 1) par netieši identificējamiem datiem, kuri ir pieejami izmantošanai pētnieciskam darbam;
- 2) par netieši identificējamo datu piekļuves veidiem;
- 3) par noslēgtajiem netieši identificējamo datu izmantošanas līgumiem;
- 4) par tādu pētījumu rezultātiem, kuros izmantoti netieši identificējami dati.

27. pants. Netieši identificējamo datu pieprasījums pētnieciskam darbam un pieprasījuma precizēšana

(1) Lai iegūtu tiesības pētnieciskam darbam izmantot netieši identificējamus datus, datu pieprasītājs (privātpersona vai valsts institūcija) iesniedz statistikas iestādei iesniegumu, kurā norāda:

- 1) netieši identificējamo datu izmantošanas mērķi;
- 2) veicamā pētnieciskā darba projekta aprakstu;
- 3) pamatojumu, kāpēc pētnieciskajam darbam ir nepieciešami netieši identificējami dati;
- 4) nepieciešamos netieši identificējamus datus un rādītāju uzskaitījumu;
- 5) speciālistu, kurš izmantos netieši identificējamus datus, viņa kvalifikācijas un pieredzes aprakstu;
- 6) informāciju par iepriekš veikto pētniecisko darbu;
- 7) informāciju par pētnieciskā darba rezultātu publicēšanu;
- 8) informāciju par datu aizsardzības un izpaušanas kontroles metodēm;
- 9) vēlamo piekļuves veidu.

(2) Pēc statistikas iestādes pieprasījuma datu pieprasītājam ir pienākums precizēt vai papildināt iesniegumā norādīto informāciju.

(3) Valsts institūcija iesniegumā var nenorādīt šā panta pirmās daļas 2. un 3. punktā minēto informāciju, ja pētnieciskā darba projekta apraksts paredz atklāt ierobežotas pieejamības informāciju un par to iesniegumā ietverta attiecīga norāde.

28. pants. Piekļuves piešķiršana netieši identificējamiem datiem

(1) Ja nepastāv šā panta piektajā daļā minētie apstākļi, statistikas iestāde piešķir piekļuvi netieši identificējamiem datiem, slēdzot līgumu par netieši identificējamu datu izmantošanu pētnieciskam darbam (turpmāk — līgums), kurā nosaka kārtību, kādā tiek nodrošināta piekļuve netieši identificējamiem datiem. Līgumu slēdz bez augstākas iestādes piekrišanas.

(2) Statistikas iestāde līgumā iekļauj vismaz noteikumus par:

- 1) netieši identificējamu datu izmantošanas mērķi un līguma darbības termiņu, kas atbilst pētnieciskā darba izpildes termiņam;
- 2) netieši identificējamu datu nodošanas tehnisko veidu un pušu tiesības un pienākumus šā veida izmantošanā;
- 3) zaudējumu atlīdzības kārtību par līguma pārkāpumu, ja līgums tiek slēgts ar privātpersonu.

(3) Statistikas iestādei ir tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja privātpersona vai valsts institūcija pārkāpj normatīvajos aktos vai līgumā noteiktos datu apstrādes noteikumus.

(4) Ja datu pieprasītājam līgumā norādītā pētnieciskā darba veikšanai ir papildus nepieciešami netieši identificējami dati, viņš iesniedz statistikas iestādei atkārtotu pieprasījumu.

(5) Statistikas iestāde nepiešķir piekļuvi netieši identificējamiem datiem, ja pastāv kāds no šādiem apstākļiem:

- 1) netieši identificējamu datu izmantošana nav saistīta ar pētniecisko darbu;
- 2) pētnieciskā darba veikšanai nav nepieciešami netieši identificējami dati;
- 3) pieprasītie netieši identificējamie dati nenodrošina pētnieciskā darba veikšanu;
- 4) datu pieprasītājs nenodrošina atbilstošu netieši identificējamo datu aizsardzības un izpaušanas kontroli;
- 5) pētnieciskā darba rezultāti nebūs pieejami sabiedrībai;
- 6) iepriekšējie pētnieciskā darba rezultāti, kuri tika radīti uz citu saņemto netieši identificējamo datu pamata, netika publiskoti;
- 7) iepriekš noslēgtā līguma ietvaros privātpersona vai valsts institūcija, ar kuru noslēgts līgums, vai persona, kura privātpersonas vai valsts institūcijas uzdevumā apstrādāja šādus datus, ir pārkāpusi normatīvajos aktos vai līgumā noteiktos datu apstrādes noteikumus.

(6) Šā panta piektās daļas 5. un 6. punktu nepiemēro attiecībā uz valsts institūcijām, kuras pieprasa netieši identificējamus datus, ja pētnieciskā darba rezultāti ir valsts institūcijas iekšējās lietošanas informācija un valsts institūcija tai ir noteikusi ierobežotas pieejamības informācijas statusu.

(7) Statistikas iestāde neatsaka piekļuvi netieši identificējamiem datiem saskaņā ar šā panta piektās daļas 2. un 3. punktu, ja valsts institūcija nav sniegusi vai ir sniegusi daļēju informāciju saskaņā ar šā likuma 27. panta pirmās daļas 2. un 3. punktu, pamatojoties uz apstākļiem, kas minēti šā likuma 27. panta trešajā daļā.

(8) Statistikas iestādei ir tiesības pieņemt lēmumu par piekļuves liegšanu netieši identificējamiem datiem uz laiku līdz trim gadiem privātpersonai vai valsts institūcijai, kura pārkāpusi normatīvajos aktos vai līgumā noteiktos datu apstrādes noteikumus.

29. pants. Netieši identificējamu datu izmantošana

Datu pieprasītājam, kuram ir piešķirta piekļuve netieši identificējamiem datiem, ir pienākums:

- 1) nodrošināt pētnieciskā darba rezultātu pārbaudi, lai tie nesaturētu privātpersonu vai valsts institūciju netieši identificējošu informāciju;
- 2) pēc līguma termiņa beigām iznīcināt saņemtos netieši identificējamus datus un jebkurus citus datus, kas ļauj identificēt privātpersonu vai valsts institūciju;
- 3) nodrošināt, lai datu pieprasītāja (juridiskās personas) nodarbinātā vai pilnvarotā persona, kura apstrādās saskaņā ar netieši identificējamo datu nodošanas līgumu nodotos netieši identificējamus datus, paraksta apliecinājumu par normatīvo aktu un līguma noteikumu ievērošanu;
- 4) informēt par pētnieciskā darba rezultātu publiskošanu.

30. pants. Pētniecībai sniegto datu aizsardzība

Personām, kuras saskaņā ar šā likuma 28. pantu ir saņēmušas netieši identificējamus datus, aizliegts tos izpaust trešajām personām vai izmantot pretēji mērķim, kādam šie dati ir pieprasīti un sniegti.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē:

- 1) Valsts statistikas likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 24. nr.; 1999, 5. nr.; 2004, 8., 21. nr.; 2006, 8. nr.; 2008, 1. nr.; 2009, 6. nr.);
- 2) Tautas skaitīšanas likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 2. nr.; 2009, 20. nr.).

2. Ministru kabinets līdz 2017. gada 31. maijam izdod šā likuma 11. un 21. pantā paredzētos Ministru kabineta noteikumus. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2017. gada 31. maijam ir piemērojami šādi Ministru kabineta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

- 1) Ministru kabineta 2006. gada 6. novembra noteikumi Nr. 922 “Valsts statistikas pārskatu un anketu veidlapu paraugu apstiprināšanas noteikumi”;
- 2) Ministru kabineta 2008. gada 15. janvāra noteikumi Nr. 11 “Noteikumi par rūpniecības produkcijas klasifikāciju (PRODCOM)”;
- 3) Ministru kabineta 2008. gada 8. aprīļa noteikumi Nr. 246 “Noteikumi par Tautību klasifikatoru”;
- 4) Ministru kabineta 2008. gada 28. aprīļa noteikumi Nr. 307 “Noteikumi par Adrešu klasifikatoru”;
- 5) Ministru kabineta 2008. gada 26. maija noteikumi Nr. 363 “Noteikumi par vienoto ekonomiskās informācijas klasifikācijas sistēmu un tās ieviešanas un lietošanas kārtību”;
- 6) Ministru kabineta 2008. gada 2. decembra noteikumi Nr. 990 “Noteikumi par Latvijas izglītības klasifikāciju”;
- 7) Ministru kabineta 2008. gada 22. decembra noteikumi Nr. 1075 “Noteikumi par vides aizsardzības valsts statistikas pārskatu veidlapām”;
- 8) Ministru kabineta 2009. gada 6. janvāra noteikumi Nr. 10 “Noteikumi par valsts statistikas pārskatiem veselības aprūpes jomā”;
- 9) Ministru kabineta 2009. gada 3. februāra noteikumi Nr. 98 “Noteikumi par Latvijas iedzīvotāju reģistrācijas sistēmas klasifikatoru”;

- 10) Ministru kabineta 2009. gada 7. jūlija noteikumi Nr. 739 “Noteikumi par izdevējdarbības valsts statistikas pārskata veidlapas paraugu un pārskata iesniegšanas un aizpildīšanas kārtību”;
- 11) Ministru kabineta 2009. gada 22. septembra noteikumi Nr. 1074 “Noteikumi par valsts statistikas apkopošanu kultūras jomā”;
- 12) Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumi Nr. 1620 “Noteikumi par būvju klasifikāciju”;
- 13) Ministru kabineta 2010. gada 30. marta noteikumi Nr. 315 “Noteikumi par Administratīvo teritoriju un teritoriālo vienību klasifikatoru”;
- 14) Ministru kabineta 2010. gada 30. marta noteikumi Nr. 318 “Noteikumi par ūdens saimniecisko iecirkņu klasifikatoru”;
- 15) Ministru kabineta 2010. gada 6. aprīļa noteikumi Nr. 338 “Noteikumi par valsts statistikas pārskatiem sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības jomā”;
- 16) Ministru kabineta 2010. gada 18. maija noteikumi Nr. 461 “Noteikumi par Profesiju klasifikatoru, profesijai atbilstošiem pamatuzdevumiem un kvalifikācijas pamatprasībām un Profesiju klasifikatora lietošanas un aktualizēšanas kārtību”;
- 17) Ministru kabineta 2010. gada 27. jūlija noteikumi Nr. 686 “Noteikumi par valsts statistikas datu apkopošanu par pasažieru regulārajiem komercpārvadājumiem ar autobusiem”;
- 18) Ministru kabineta 2010. gada 21. decembra noteikumi Nr. 1182 “Noteikumi par valsts statistikas pārskatu veidlapu paraugiem iepirkumu jomā un pārskatu iesniegšanas un aizpildīšanas kārtību”;
- 19) Ministru kabineta 2011. gada 4. oktobra noteikumi Nr. 763 “Noteikumi par bāriņtiesas ikgadējā pārskata veidlapas paraugu un pārskata iesniegšanas un aizpildīšanas kārtību”;
- 20) Ministru kabineta 2011. gada 22. novembra noteikumi Nr. 891 “Noteikumi par valsts statistikas pārskatu par pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā”;
- 21) Ministru kabineta 2012. gada 14. augusta noteikumi Nr. 551 “Noteikumi par ūdenstilpju klasifikatoru”;
- 22) Ministru kabineta 2013. gada 20. augusta noteikumi Nr. 594 “Noteikumi par valsts statistikas pārskatu veidlapu paraugiem izglītības jomā”.

3. Šā likuma 20. pants stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

4. Ministru kabineta noteikumi par Valsts statistiskās informācijas programmu 2016. gadam, kas izdoti, pamatojoties uz Valsts statistikas likumu, ir piemērojami līdz 2016. gada 31. decembrim, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 4. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

161. 110L/12 Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā

Izdarīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā šādus grozījumus:

1. Papildināt 23. panta pirmo daļu ar 5.³ punktu šādā redakcijā:

“5³) aizliegumu noteiktu laiku iegūt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus;”.

2. Papildināt 24. panta pirmo daļu pēc vārdiem “kuģu vadīšanas tiesības” ar vārdiem “aizliegumu noteiktu laiku iegūt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus”.

3. Aizstāt 26. panta pirmajā daļā skaitli un vārdus “149.⁵ panta piektajā daļā” ar skaitļiem un vārdiem “114.⁶ panta pirmajā un trešajā daļā, 149.⁵ panta piektajā daļā, 149.⁸”.

4. Papildināt 29. panta pirmo daļu pēc vārdiem “kuģu vadīšanas tiesību” ar vārdiem “tiesību veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus”.

5. Papildināt kodeksu ar 29.⁴ pantu šādā redakcijā:

“29.⁴ pants. Aizliegums noteiktu laiku iegūt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus

Aizliegumu noteiktu laiku iegūt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus piemēro personām, kuras veikušas lidojumu ar gaisa kuģi bez tiesībām to darīt un kuras izdarījušas pārkāpumu, par ko paredzēts atņemt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus.

Aizliegums attiecas uz visām civilās aviācijas gaisa kuģu kategorijām, tipiēm un klasēm neatkarīgi no tā, ar kādu gaisa kuģi pārkāpums izdarīts.

Aizlieguma termiņu nosaka atbilstoši konkrētā pārkāpuma sankcijā noteiktajam termiņam, uz kādu atņem tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus.”

6. Izteikt 111. pantu šādā redakcijā:

“111. pants. Lidojumu drošības noteikumu pārkāpšana

Par gaisa kuģu lidojumu drošumam potenciāli bīstamu objektu būvniecību, ierīkošanu vai izvietošanu bez valsts aģentūras “Civilās aviācijas aģentūra” atļaujas vai par būvatļaujas izsniegšanu bez valsts aģentūras “Civilās aviācijas aģentūra” saskaņojuma normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai amatpersonām līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš piecsimt līdz septiņtūkstoš *euro*.

Par lidlauka ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, kas apdraud civilās aviācijas drošību un gaisa kuģu lidojumu drošumu, —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no četrstūkstoš piecsimt līdz septiņtūkstoš *euro*.

Par tādu normatīvo aktu nepildīšanu, kuri paredz marķējuma un aizsarggaismu izvietojumu uz ēkām un būvēm un to uzturēšanu darba kārtībā, —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš piecsimt līdz septiņtūkstoš *euro*.

Par patvaļīgu iekļūšanu lidostas vai lidlauka kontrolējamā teritorijā vai patvaļīgu pārvietošanos pa lidostas vai lidlauka kontrolējamo teritoriju —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*.”

7. Izslēgt 112. panta pirmās daļas sankcijā vārdus “konfiscējot minētos izstrādājumus un vielas”.

8. Izteikt 114. un 114.¹ pantu šādā redakcijā:

“114. pants. Gaisa telpas izmantošanas prasību pārkāpšana

Par gaisa telpas izmantošanu vai gaisa satiksmes plūsmas pārvaldību regulējošo normatīvo aktu prasību pārkāpšanu —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz trīs simt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz tūkstoš piecsimt *euro*.

Par gaisa kuģu un citu materiālo objektu lidojumu drošumu apdraudošu šaušanu, spridzināšanas darbiem vai darbību ar gaismas vai elektromagnētisko izstarojumu, ja nav saņemta attiecīga atļauja, —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīs simt līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš piecsimt līdz septiņtūkstoš *euro*.

114.¹ pants. Gaisa kuģa ekspluatācijas noteikumu pārkāpšana

Par civilā zemskaņas gaisa kuģa ekspluatāciju bez atbilstoša trokšņu sertifikāta —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš piecsimt līdz četr tūkstoš piecsimt *euro*.

Par lidojuma veikšanu ar neregistrētu gaisa kuģi vai ar gaisa kuģi, uz kura nav atveidota gaisa kuģa reģistrācijas valsts noteikumiem atbilstoša nacionālā zīme un reģistrācijas zīme, —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš piecsimt līdz četr tūkstoš piecsimt *euro*.

Par lidojuma veikšanu ar gaisa kuģi bez normatīvajos aktos noteiktajiem dokumentiem, kas apliecina gaisa kuģa derīgumu lidojumam, —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no trīs tūkstoš līdz septiņtūkstoš *euro*.

Par lidojuma veikšanu ar gaisa kuģi bez likumā noteiktās obligātās apdrošināšanas —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz četr tūkstoš piecsimt *euro*.

Par lidojuma veikšanu ar gaisa kuģi bez normatīvajos aktos noteiktā aprīkojuma —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz četr tūkstoš piecsimt *euro*.

Par gaisa kuģu lidojumu noteikumu pārkāpšanu —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz trīs tūkstoš *euro*.

Par pasažieru pārvadāšanu ar gaisa kuģi, ja to izdarījusi persona, kurai nav piešķirtas tiesības sniegt šādu pakalpojumu, —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no četršimt piecdesmit līdz tūkstoš piecsimt *euro*.

Par vispārējās nozīmes aviācijas gaisa kuģa nodošanu lidojumu veikšanai personai, kurai nav atbilstošas kvalifikācijas, —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz tūkstoš piecsimt *euro*.

Par gaisa kuģa tehniskās apkopes vai lidotspējas uzturēšanas noteikumu pārkāpšanu —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz septiņtūkstoš *euro*.”

9. Papildināt kodeksu ar 114.⁴, 114.⁵, 114.⁶ un 114.⁷ pantu šādā redakcijā:

“114.⁴ pants. Civilās aviācijas personālam noteikto prasību neievērošana

Par nepatiesas informācijas sniegšanu valsts aģentūrai “Civilās aviācijas aģentūra” par izglītību, kvalifikāciju, nolidojumu stundu skaitu, kā arī citas nepatiesas informācijas sniegšanu nolūkā saņemt civilās aviācijas personāla apliecību vai kvalifikāciju apstiprinošu dokumentu vai pagarināt personāla apliecības vai kvalifikāciju apstiprinoša dokumenta derīguma termiņu —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīssimt līdz septiņsimt *euro*, atņemot tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus uz laiku līdz pieciem gadiem vai bez tā, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz tūkstoš piecsimt *euro*.

Par civilās aviācijas personāla pienākumu pildīšanu bez nepieciešamās kvalifikācijas vai par kvalifikāciju un veselību apliecinošos dokumentos norādīto ierobežojumu neievērošanu —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, atņemot tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus uz laiku līdz pieciem gadiem vai bez tā.

114.⁵ pants. Civilās aviācijas drošības noteikumu pārkāpšana

Par pasažieru, rokas bagāžas, reģistrētās bagāžas, kravas, pasta, pārtikas krājumu vai gaisa kuģa inventāra pieņemšanu pārvadāšanai ar civilās aviācijas gaisa kuģi, pārkāpjot drošības pārbaudes noteikumus, —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām no tūkstoš piecsimt līdz septiņtūkstoš *euro*.

Par normatīvajos aktos noteikto prasību neievērošanu attiecībā uz piekļuves kontroles vai drošības pārbaudes nodrošināšanu civilās aviācijas objektam —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām no trīssimt līdz tūkstoš piecsimt *euro*.

114.⁶ pants. Izpletņlēcēju desantēšanas noteikumu pārkāpšana

Par tādas personas desantēšanu, kura nav sasniegusi normatīvajos aktos noteikto vecumu, —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no četršimt piecdesmit līdz tūkstoš piecsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš piecsimt līdz trīstūkstoš *euro*.

Par izpletņlēcēja desantēšanu bez desantējamās personas atbilstošas iepriekšējas sagatavošanas —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīssimt līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš līdz divtūkstoš *euro*.

Par izpletņlēcēja desantēšanu ar tādu izpletni, kura konstrukcija ir pārveidota vai tajā citādi veiktas izmaiņas bez saskaņošanas ar attiecīgā izpletņa ražotāju, —

uzliek naudas sodu fiziskajām personām no četršimt līdz tūkstoš piecšimt *euro*, bet juridiskajām personām — no tūkstoš piecšimt līdz piectūkstoš *euro*.

Par izpletņlēcēju desantēšanu regulējošos normatīvajos aktos noteikto citu prasību pārkāpšanu —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņšimt *euro*, bet juridiskajām personām — no četršimt piecdesmit līdz tūkstoš piecšimt *euro*.

114.⁷ pants. Aeronavigācijas noteikumu pārkāpšana

Par gaisa satiksmes pārvaldību un aeronavigācijas pakalpojumu sniegšanu reglamentējošo noteikumu pārkāpšanu —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām no tūkstoš līdz piectūkstoš *euro*.

Par zemes sakaru, navigācijas, novērošanas un meteoroloģisko iekārtu bojāšanu —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz septiņšimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņšimt līdz tūkstoš piecšimt *euro*.”

10. Izteikt 149.⁸ pantu šādā redakcijā:

“149.⁸ pants. Braukšanas ātruma, distances un intervāla neievērošana

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 10 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —

izsaka brīdinājumu transportlīdzekļa vadītājam.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 10 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit *euro* apmērā.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit *euro* apmērā.

Par šā panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņdesmit *euro* apmērā.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Par šā panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņdesmit *euro* apmērā.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņdesmit *euro* apmērā.

Par šā panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam simt sešdesmit *euro* apmērā.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņdesmit *euro* apmērā.

Par šā panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam simt sešdesmit *euro* apmērā.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam simt sešdesmit *euro* apmērā.

Par šā panta trīspadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīssimt divdesmit *euro* apmērā.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt sešdesmit līdz divsimt divdesmit *euro*.

Par šā panta piecpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt četrdesmit līdz trīssimt divdesmit *euro*.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīssimt divdesmit līdz četrsimt četrdesmit *euro*.

Par šā panta septiņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrsimt astoņdesmit līdz sešsimt divdesmit *euro*.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt četrdesmit līdz trīssimt divdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim mēnešiem.

Par šā panta deviņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīssimt sešdesmit līdz četrsimt sešdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrsimt astoņdesmit līdz sešsimt četrdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no sešiem līdz divpadsmit mēnešiem.

Par šā panta divdesmit pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no septiņsimt līdz astoņsimt astoņdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no sešiem līdz divpadsmit mēnešiem.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 60 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīssimt sešdesmit līdz četrsimt astoņdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Par šā panta divdesmit trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecsimt četrdesmit līdz sešsimt astoņdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz divpadsmit mēnešiem.

Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 60 kilometriem stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no septiņsimt divdesmit līdz deviņsimt sešdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz divpadsmit mēnešiem.

Par šā panta divdesmit piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi “Apdzīvotas vietas sākums” vai ar 528. ceļa zīmi “Dzīvojamā zona”, —

uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no tūkstoš četrdesmit līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz divdesmit četriem mēnešiem.

Par drošas distances vai intervāla neievērošanu —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecpadsmit *euro* apmērā.”

11. 155.¹⁴ pantā:

aizstāt pirmās daļas sankcijā vārdus “simt četrdesmit” ar vārdu “trīstūkstoš”;

aizstāt otrās daļas sankcijā vārdu “tūkstoš” ar vārdu “septiņtūkstoš”;

izslēgt trešo daļu;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“Par informācijas nesniegšanu pasažieriem par gaisa pārvadājumu veicošā gaisa pārvadātāja identitāti —

uzliek naudas sodu juridiskajām personām no septiņdesmit līdz trīssimt *euro*.

Par personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām normatīvajos aktos noteikto tiesību pārkāpšanu attiecībā uz gaisa pārvadājumu pakalpojumu izmantošanu —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām no četršimt piecdesmit līdz trīstūkstoš *euro*.”

12. Aizstāt 167. panta sankcijā vārdus “trīssimt piecdesmit” ar vārdu “piecsimt”.

13. Aizstāt 210. panta pirmajā daļā skaitli un vārdus “111. panta trešajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā” ar skaitli un vārdiem “111. panta trešajā un ceturtajā daļā”.

14. Aizstāt 214. panta pirmajā daļā skaitļus un vārdu “109.—114. pantā” ar skaitļiem un vārdiem “109.—110.⁴ pantā, 111. panta ceturtajā daļā (izņemot pārkāpumus, kas izdarīti Nacionālo bruņoto spēku lidlaukos, kurus neizmanto civilā aviācija)”.

15. Papildināt 215.⁴ panta pirmo daļu pēc skaitļa “155.¹⁴” ar vārdiem “(izņemot tā ceturto un piekto daļu)”.

16. Izteikt 220. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“Civilās aviācijas valsts institūcijas izskata šā kodeksa 111. panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā (izņemot otrajā un trešajā daļā paredzētos pārkāpumus, kas izdarīti Nacionālo bruņoto spēku lidlaukos, kurus neizmanto civilā aviācija), 112.—114.¹, 114.⁴—114.⁷ pantā un 155.¹⁴ panta ceturtajā un piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.”

17. Aizstāt 226.¹ panta pirmajā daļā skaitļus un vārdus “114.² un 114.³ pantā” ar skaitļiem un vārdiem “114.¹ panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā, 114.²—114.³”.

18. Izteikt 258. panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“258. pants. Atstādināšana no transportlīdzekļu, atpūtas kuģu un civilās aviācijas gaisa kuģu vadīšanas un alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmi konstatējošā pārbaude

Transportlīdzekļa vadītāju, atpūtas kuģa vadītāju vai civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekli, par kuru ir pietiekams pamats domāt, ka viņš ir alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē, atstādina no transportlīdzekļa, atpūtas kuģa vai civilās aviācijas gaisa kuģa vadīšanas un noteiktā kārtībā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs vai izelpotajā gaisā un pārbauda iespējamo alkohola vai narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmi. No transportlīdzekļa, atpūtas kuģa vai civilās aviācijas gaisa kuģa vadīšanas atstādina arī personu, kas transportlīdzekli, atpūtas kuģi vai civilās aviācijas gaisa kuģi vada bez vadīšanas tiesībām vai attiecīgas kategorijas vadīšanas tiesībām.”

19. Papildināt 308. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“Lēmumu atņemt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus izpilda valsts aģentūra “Civilās aviācijas aģentūra””

20. Papildināt kodeksu ar 309.⁴ un 309.⁵ pantu šādā redakcijā:

“309.⁴ pants. Kārtība, kādā izpildāms lēmums atņemt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus

Lēmumu atņemt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus izpilda, izdarot attiecīgu ierakstu civilās aviācijas personāla reģistrā un anulējot civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa apliecību.

Ja civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa apliecība ir anulēta, bet nav izņemta, civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes loceklim ir pienākums 10 dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas nodot nederīgo civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa apliecību valsts aģentūrai “Civilās aviācijas aģentūra”.

309.⁵ pants. Kārtība, kādā izpildāms lēmums par aizliegumu noteiktu laiku iegūt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus

Lēmumu par aizliegumu personai noteiktu laiku iegūt tiesības veikt civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļa pienākumus izpilda, izdarot attiecīgu ierakstu civilās aviācijas personāla reģistrā.”

21. Papildināt 312. panta pirmo daļu pēc vārdiem “atpūtas kuģu vadītāji” ar vārdiem “civilās aviācijas gaisa kuģa lidojumu apkalpes locekļi”.

22. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 26. punktu šādā redakcijā:

“26) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra direktīvas (EK) Nr. 2006/93/EK par to lidaparātu ekspluatācijas regulēšanu, uz kuriem attiecas Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 16. pielikuma otrā izdevuma (1988.) 1. sējuma 3. nodaļas II daļa.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 4. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.

162. 111L/12 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 6., 10., 14., 20. nr.; 2005, 7., 14. nr.; 2006, 1., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 2., 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 166., 183., 206. nr.; 2011, 16., 95., 132., 148. nr.; 2012, 50., 100., 190., 197. nr.; 2013, 87., 112., 188. nr.; 2014, 2., 41., 63., 108., 194., 228. nr.; 2015, 42., 91. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 34. panta pirmo daļu ar 4.¹ punktu šādā redakcijā:

“4¹) par prasības pieteikumu par šķīrējtiesas līguma atzīšanu par spēkā neesošu — 500 *euro*”;

2. Papildināt 132. panta pirmās daļas 3. punktu ar vārdiem “izņemot gadījumu, kad tiesā iesniegts prasības pieteikums par šķīrējtiesas līguma atzīšanu par spēkā neesošu”;

3. Papildināt 140. pantu ar 6.¹ daļu šādā redakcijā:

“(6¹) Ja prasītājam uzlikts par pienākumu nodrošināt atbildētājam zaudējumu atlīdzību, kas tam varētu rasties sakarā ar prasības nodrošināšanu, tiesa spriedumā vai lēmumā, ar kuru prasība atstāta bez izskatīšanas vai lieta izbeigta, vienlaikus izlemj jautājumu par zaudējumu atlīdzības nodrošināšanai iemaksātās summas izmaksu no zvērināta tiesu izpildītāja konta. Noraidot vai apmierinot prasību daļēji, tiesa jautājumu par zaudējumu nodrošinājuma pilnīgu vai daļēju izmaksu atbildētājam izlemj pēc atbildētāja lūguma, ja atbildētājs ir iesniedzis tiesai pierādījumus par faktisko zaudējumu apmēru. Ja lūgums un pierādījumi par faktisko zaudējumu apmēru tiesai nav iesniegti, nodrošinātie zaudējumi atmaksājami prasītājam. Atbildētājam ir tiesības prasīt nepiedzīto zaudējumu atlīdzināšanu šā likuma 143. panta kārtībā.”

4. Aizstāt 193. panta sestās daļas pirmajā teikumā vārdus “noraidīšanu un sprieduma būtību” ar vārdiem “noraidīšanu, atsevišķi uzrādot prasījumus, kuri tiek apmierināti un kuri tiek noraidīti, un sprieduma būtību”.

5. Papildināt 195. pantu pēc vārda “izsoles” ar vārdu “noslēguma”.

6. Papildināt 250.² panta trešo daļu pēc vārdiem “mantojuma apliecību” ar vārdiem “vai Eiropas mantošanas apliecību”.

7. Aizstāt 401. panta 3. punktā vārdus “vai mantojuma apliecību” ar vārdiem “mantojuma apliecību vai Eiropas mantošanas apliecību”.

8. Papildināt 416. panta pirmās daļas 5. punktu ar tekstu šādā redakcijā:

“motivējot, kāpēc sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lietā nepareizi konstatēti fakti vai nepareizi novērtēti pierādījumi, sniegts nepareizs lietas apstākļu juridiskais novērtējums vai nepareizi piemērota materiālā tiesību norma, pārkāpta procesuālā tiesību norma”.

9. Izteikt 432. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Apelācijas instances tiesa spriedumu taisa šā likuma 189.—198. pantā noteiktajā kārtībā, ja šajā pantā nav noteikts citādi.”

10. 594. pantā:

izteikt pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“(2) piedzenot uzturlīdzekļus, zaudējumus vai kompensāciju sakarā ar personisku aizskārumu, kura rezultātā radies sakropļojums vai cits veselības bojājums vai iestājusies personas nāve, vai kompensāciju par kaitējumu, kas radīts ar noziedzīgu nodarījumu, kā arī izpildot administratīvo pārkāpumu lietās pieņemtos nolēmumus, — 50 procentus, saglabājot parādniekam darba samaksu un tai pielīdzinātos maksājumus 50 procentu apmērā no minimālās mēneša darba algas un saglabājot uz katru apgādībā esošo nepilngadīgo bērnu līdzekļus valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apmērā;”

aizstāt otrajā daļā skaitli un vārdu “1. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “1. un 2. punktā”.

11. Izteikt 600. panta sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ja parādnieks ne vēlāk kā septiņas dienas pirms izsoles sludinājumā norādītā izsoles noslēguma datuma pilnībā samaksājis parādu un sprieduma izpildes izdevumus tiesu izpildītājam, nekustamā īpašuma pārdošana tiek atcelta, bet jau uzsāktā izsole — pārtraukta.”

12. Papildināt likumu ar 605.¹ un 605.² pantu šādā redakcijā:

“605.¹ pants. Elektronisko izsoļu vietne

(1) Elektronisko izsoļu vietne ir Izpildu lietu reģistra modulis, kas nodrošina izsoles sludinājumu izvietojumu, izsoles dalībnieku reģistrāciju, informācijas uzkrāšanu par reģistrētajiem izsoles dalībniekiem, reģistrēto izsoles dalībnieku autorizāciju dalībai izsludinātajā izsolē, kā arī tehnoloģisko rīku kopu solījumu izdarīšanai un reģistrēšanai.

(2) Tiesu izpildītājs, pildot amata pienākumus, elektronisko izsoļu vietnē izvieto izsoles sludinājumus, reģistrē izsoļu dalībniekus, autorizē viņus dalībai izsludinātajā izsolē, kā arī veic citas darbības, kas saistītas ar izsoles rīkošanu.

(3) Kārtību, kādā veic darbības elektronisko izsoļu vietnē, nosaka Ministru kabinets.

605.² pants. Izsoļu dalībnieku reģistrs

(1) Elektronisko izsoļu vietnes izsoļu dalībnieku reģistrs satur ziņas par personām, kas piekritušas elektronisko izsoļu vietnes lietošanas noteikumiem un reģistrētas kā izsoļu dalībnieki. Izsoļu dalībnieku reģistrā iekļautajām personām ir pienākums paziņot par izmaiņām to datos. Izsoļu dalībnieku reģistrā iekļautā informācija ir ierobežotas pieejamības informācija.

(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā ziņas par personu tiek iekļautas izsoļu dalībnieku reģistrā, iekļaujamo ziņu apjomu, kā arī šo ziņu aktualizēšanas un dzēšanas kārtību.”

13. Izteikt 606. un 607. pantu šādā redakcijā:

“606. pants. Nekustamā īpašuma izsoles izziņošana

(1) Tiesu izpildītājs izziņo nekustamā īpašuma izsoli, ja šā likuma 604. pantā noteiktajā termiņā nav iesniegts lūgums par nekustamā īpašuma jaunu novērtēšanu vai tas ir noraidīts.

(2) Sludinājumu par nekustamā īpašuma izsoli tiesu izpildītājs nosūta publicēšanai oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un ievieto elektronisko izsoļu vietnē.

(3) Sludinājumā par nekustamā īpašuma izsoli norāda:

- 1) nekustamā īpašuma īpašnieka un piedzinēja vārdu un uzvārdu, juridiskajām personām — nosaukumu un juridisko adresi;
- 2) tiesu izpildītāja vārdu, uzvārdu, amata vietu un prakses vietu;
- 3) nekustamā īpašuma īsu aprakstu, atrašanās vietu un kadastra numuru;
- 4) nekustamā īpašuma novērtējumu;
- 5) kura izsole pēc kārtas tā ir;
- 6) izsoles sākumcenu un izsoles soli;
- 7) izsoles sākuma datumu un noslēguma datumu un laiku;
- 8) vai izsoles cena apliekama ar pievienotās vērtības nodokli un kāda ir šīs cenas apliekamā vērtība;
- 9) nodrošinājuma summu, kas iemaksājama tiesu izpildītāja depozīta kontā;
- 10) datumu, līdz kuram persona, kas vēlas piedalīties izsolē, var iemaksāt nodrošinājuma summu un lūgt tiesu izpildītāju autorizēt to dalībai izsolē;
- 11) norādi uz tīmekļa vietni, kur pieejama informācija par izsoleskārtību un nosacījumiem, ar kādiem personas var reģistrēties dalībai izsolē un piedalīties solišanā.

(4) Sludinājumā norādītais izsoles sākuma datums nedrīkst būt vēlāks par 10 darba dienām, skaitot no datuma, kurā sludinājums nosūtīts publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(5) Vienlaikus ar nekustamā īpašuma izsoles sludinājuma nosūtīšanu publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" tiesu izpildītājs ierakstītā sūtījumā paziņo par izsoli parādniekam un piedzinējam, nekustamā īpašuma īpašniekam, kopīpašniekam, izņemot tādas dzīvojamās mājas kopīpašniekus, kura nav sadalīta dzīvokļu īpašumos, hipotekārajam kreditoram un personai, kuras labā nostiprināta ķīlas tiesību vai aizlieguma atzīme, ja tāda ir. Paziņojumā norāda arī to, vai izsoles cena apliekama ar pievienotās vērtības nodokli un kāda ir šīs cenas apliekamā vērtība.

(6) Tiesu izpildītājs nosaka izsoles soli, ne mazāku par vienu procentu un ne lielāku par 10 procentiem no nekustamā īpašuma izsoles sākumcenas.

(7) No izsoles izsludināšanas dienas visi dokumenti, kas attiecas uz nekustamā īpašuma pārdošanu izsolē, ir pieejami visām personām, kuras vēlas ar tiem iepazīties.

(8) Dalībnieki, kas autorizēti izsolei, drīkst izdarīt solījumus visā izsoles norises laikā.

607. pants. Nekustamā īpašuma pirkuma nodrošinājums un izsoles dalībnieku autorizācija

(1) Persona, kura vēlas piedalīties nekustamā īpašuma izsolē, 20 dienu laikā no nekustamā īpašuma izsoles sludinājumā norādītā izsoles sākuma datuma iemaksā izsoles sludinājumā norādītā tiesu izpildītāja depozīta kontā nodrošinājumu 10 procentu apmērā no nekustamā īpašuma novērtējuma un, izmantojot elektronisko izsoļu vietni, nosūta tiesu izpildītājam lūgumu autorizēt to dalībai izsolē.

(2) Tiesu izpildītājs piecu darbdienu laikā no šā panta pirmajā daļā minētā lūguma saņemšanas autorizē personu dalībai izsolē, pirms tam pārlicinoties, vai personas iemaksātā nodrošinājuma summa ir ieskaitīta tiesu izpildītāja depozīta kontā un vai personai ir tiesības piedalīties izsolē, ņemot vērā šā panta trešajā daļā minēto nosacījumu.

(3) Izsolē nav tiesību piedalīties parādniekam, viņa aizbildnim vai aizgādnim, personai, kas veikusi šā likuma 604. pantā minēto novērtēšanu, kā arī tiesu izpildītājam, kas rīko izsoli. Par citos normatīvajos aktos noteikto ierobežojumu ievērošanu attiecībā uz nekustamo īpašumu iegādi ir atbildīgi paši izsoles dalībnieki.

(4) Nodrošinājumu, ko iemaksājusi persona, kura izsolē nopirkusi nekustamo īpašumu, ieskaita pirkuma maksā. Pārējiem izsoles dalībniekiem viņu iemaksāto nodrošinājumu pēc izsoles noslēguma nekavējoties izsniedz atpakaļ."

14. Izteikt 608. pantu šādā redakcijā:

“608. pants. Nekustamā īpašuma izsoles kārtība

(1) Izsoles dalībnieks elektroniski var veikt solījumus no brīža, kad viņš šā likuma 607. pantā noteiktajā kārtībā autorizēts dalībai izsolē, līdz brīdim, kad izsole ir noslēgusies.

(2) Solīšana sākas no izsoles sākumcenas. Solītājs nevar reģistrēt solījumu, kas ir mazāks par izsoles sākumcenu vai vienāds ar to, atšķiras no izsoles sludinājumā noteiktā izsoles soļa vai ir mazāks par iepriekš reģistrētajiem solījumiem vai vienāds ar tiem. Reģistrētos solījumus nevar atsaukt vai mainīt.

(3) Elektronisko izsoļu vietnē solījumi tiek reģistrēti hronoloģiskā secībā, fiksējot solīto summu un solījuma reģistrēšanas laiku. Izsoles norises laikā šī informācija ir pieejama tiesu izpildītājam un izsoles dalībniekiem. Izsoles norises laikā un pēc izsoles noslēguma elektronisko izsoļu vietnē ir publiski pieejama informācija par augstāko nosolīto cenu.

(4) Izsole noslēdzas trīsdesmitajā dienā no nekustamā īpašuma izsoles sludinājumā norādītā izsoles sākuma datuma pulksten desmitiem, bet, ja trīsdesmitā diena iekrīt brīvdienā vai svētku dienā, — nākamajā darba dienā līdz pulksten desmitiem. Ja pēdējo piecu minūšu laikā pirms izsoles noslēgšanai noteiktā laika tiek reģistrēts solījums, izsoles laiks automātiski tiek pagarināts par piecām minūtēm. Pēc izsoles noslēgšanas solījumus vairs neregistrē un elektronisko izsoļu vietnē tiek norādīts izsoles noslēgšanas datums, laiks un pēdējais izdarītais solījums.

(5) Tiesu izpildītājs var pārtraukt nekustamā īpašuma izsoli šajā likumā paredzētajos gadījumos. Paziņojumu par izsoles pārtraukšanu publicē elektronisko izsoļu vietnē.”

15. 610. pantā:

izteikt pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) izsoles sākuma un noslēguma datumu un laiku;”;

izteikt pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) personas, kas autorizētas dalībai izsolē;”;

papildināt pirmās daļas 6. punktu ar vārdiem “vai firmu (nosaukumu)”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Izsoles aktu tiesu izpildītājs nosolītājam nosūta, izmantojot elektronisko izsoļu vietni. Elektronisko izsoļu vietnē elektroniski sagatavots izsoles akts ir derīgs bez tiesu izpildītāja paraksta.”

16. 611. pantā:

papildināt otrās daļas ievaddaļu pēc vārda “izsoles” ar vārdiem “noslēguma dienas”;

aizstāt ceturtajā daļā skaitļus un vārdus “(608. panta 1.¹ daļa)” ar skaitli un vārdiem “(607. panta trešā daļa)”.

17. Izteikt 614. pantu šādā redakcijā:

“614. pants. Nenotikusi izsole

(1) Tiesu izpildītājs izsoli atzīst par nenotikušu, ja:

- 1) izsolei nav autorizēts neviens izsoles dalībnieks;
- 2) neviens no dalībniekiem, kas autorizēti izsolei, nepārsola sākumcenu;
- 3) nosolītājs noteiktā termiņā nesamaksā visu summu, kas no viņa pienākas (611. panta otrā daļa);
- 4) izsoles norises laikā vai 24 stundu laikā pēc izsoles noslēguma saņemts elektronisko izsoļu vietnes drošības pārvaldnieka paziņojums par būtiskiem tehniskiem traucējumiem, kas var ietekmēt izsoles rezultātu.

(2) Par to, ka izsole uzskatāma par nenotikušu šā panta pirmās daļas 1. vai 2. punktā minētajos gadījumos, tiesu izpildītājs sastāda aktu un paziņo parādniekam un nekustamā īpašuma īpašniekam. Dalībniekiem, kas autorizēti dalībai izsolē, paziņojumu nosūta, izmantojot elektronisko izsoļu vietni.

(3) Par to, ka izsole uzskatāma par nenotikušu šā panta pirmās daļas 3. punktā minētajā gadījumā, tiesu izpildītājs sastāda aktu un paziņo nosolītājam, parādniekam un nekustamā īpašuma īpašniekam.

(4) Saņēmis šā panta pirmās daļas 4. punktā minēto paziņojumu, tiesu izpildītājs pārtrauc izsoli un izsoles norises laikā ievieto par to paziņojumu elektronisko izsoļu vietnē.

(5) Par to, ka izsole uzskatāma par nenotikušu šā panta pirmās daļas 4. punktā minētajā gadījumā, tiesu izpildītājs sastāda aktu un paziņo piedzinējam, parādniekam un nekustamā īpašuma īpašniekam. Dalībniekiem, kas autorizēti dalībai izsolē, paziņojumu nosūta, izmantojot elektronisko izsoļu vietni.”

18. Papildināt 615. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja izsole atzīta par nenotikušu šā likuma 614. panta pirmās daļas 4. punktā paredzētā iemesla dēļ, tiesu izpildītājs nekavējoties izsludina atkārtotu izsoli.”

19. 617. pantā:

izslēgt pirmās daļas 3. punktu;

papildināt otro daļu pēc vārdiem “no izsoles” ar vārdu “noslēgumā”.

20. Aizstāt 621. panta piektajā daļā vārdus “līdz mantas izsoles dienai” ar vārdiem “ne vēlāk kā septiņas dienas pirms izsoles sludinājumā norādītās izsoles noslēguma dienas”.

21. Papildināt 628. panta otro daļu pēc vārda “izsoles” ar vārdu “noslēgumā”.

22. Papildināt 631. panta pirmo daļu pēc vārda “izsoles” ar vārdu “noslēgumā”.

23. Aizstāt 644. panta otrajā daļā vārdus un skaitļus “un Padomes regulā Nr. 4/2009” ar vārdiem un skaitļiem “Padomes regulā Nr. 4/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija regulā (ES) Nr. 650/2012 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (turpmāk — Eiropas Parlamenta un Padomes regula Nr. 650/2012).”

24. Pārejas noteikumus:

aizstāt 88. punktā vārdus “Lietas, kuras Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta ir sākusi izskatīt pēc būtības” ar vārdiem “Lietas, par kurām ierosināta apelācijas tiesvedība Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā”;

papildināt pārejas noteikumus ar 106., 107., 108., 109. un 110. punktu šādā redakcijā:

“106. Grozījumi šā likuma 73. nodaļā, kuri saistīti ar nekustamā īpašuma izsoles organizēšanu elektronisko izsoļu vietnē, stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā. Maksātnespējas procesa administratori, rīkojot nekustamā īpašuma izsoli, minētos grozījumus piemēro no 2016. gada 1. janvāra. Izsoles, kuras tiesu izpildītājs izziņojis līdz 2015. gada 30. jūnijam, notiek atbilstoši kārtībai, kāda bija spēkā līdz 2015. gada 30. jūnijam. Izsoles, kuras maksātnespējas procesa administrators izziņojis līdz 2015. gada 31. decembrim, notiek atbilstoši kārtībai, kāda bija spēkā līdz 2015. gada 31. decembrim.

107. Grozījumi šā likuma 594. panta pirmās daļas 2. punktā, kuri paredz saglabāt parādniekam darba samaksu un tai pielīdzinātos maksājumus 50 procentu apmērā no minimālās mēneša darba algas, stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā. Šā likuma 594. panta pirmās daļas 2. punktā minētajās izpildu lietās, kuras tiesu izpildītāja lietvedībā ievestas un nav pabeigtas līdz 2015. gada 30. jūnijam un kurās tiek piemērots piespiedu izpildes līdzeklis — piedziņas vēršana uz parādniekam izmaksājamo darba samaksu vai tai pielīdzinātajiem maksājumiem —, no 2015. gada 1. jūlija līdz brīdim, kad tiesu izpildītāja rīkojumā norādītā piedzenamā parāda summa ir dzēsta vai piemērotais piespiedu izpildes līdzeklis atcelts, parādniekam saglabājamo līdzekļu apmēru patstāvīgi aprēķina darba devējs vai attiecīgā juridiskā persona (tiesu izpildītāja rīkojuma adresāts) brīdī, kad izdara ieturējumu no parādnieka darba samaksas vai tai pielīdzinātajiem maksājumiem saskaņā ar grozījumiem šā likuma 594. panta pirmajā daļā, kas stājas spēkā no 2015. gada 1. jūlija.

108. Grozījumi šā likuma 250.² panta trešajā daļā, 401. panta 3. punktā un 644. panta otrajā daļā attiecībā uz Eiropas mantošanas apliecību un Eiropas Parlamenta un Padomes regulu Nr. 650/2012 stājas spēkā 2015. gada 17. augustā.

109. Pēc Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas priekšsēdētāja priekšlikuma Augstākās tiesas priekšsēdētājs izlemj jautājumu par Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas izskatīšanā esošas lietas nodošanu citai apelācijas instances tiesai, ja lietas izskatīšanu līdz 2016. gada 31. decembrim nav iespējams nodrošināt. Lēmumu pieņem rezolūcijas veidā, un tas nav pārsūdzams. Lietu citai apelācijas instances tiesai nodod, ievērojot šā likuma 32.¹ panta piektās un sestās daļas nosacījumus.

110. Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta, atceļot apgabaltiesas kā pirmās instances spriedumu šā likuma 427. pantā noteiktajos gadījumos, nosūta lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai saskaņā ar civiltiesisko strīdu piekritības noteikumiem.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 28. maijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 18. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 18.06.2015., Nr. 118.